

๘๘ เทพมหากรุณาอารณี
สลายพลังของเหล่าอสูร
จนหมดสิ้นเร็ววแรง

เหล่าอสูร
กระเด็นไป
นั่งบนศิโรราบ
ของเทวรูป

มีลำแสงเจิดจ้า
สาดส่องออกมา
แม่ลูกสกุลชื่อพา
กันคุกเข่าอย่าง
นอบน้อม

ขณะเดียวกัน
กองทัพช้าง
จำนวนมากก็บุก
ทะลุเข้ามาจน
สิ้นสะเทือนไป
ทั่วบริเวณ

กรึม

เทพตลาการ เจ้าฟ้าพิฆิตมาร

อ่า

แสงพวกนี้
ช่วยรักษาอาการ
บอบช้ำภายในให้
เราได้ทันทีเดียว

พริบตาเดียว
พลังก็กลับฟื้นคืนมา
ไม่รู้สึกเจ็บอีกแล้ว
ถ้าไม่เจอกับตัวเอง
เราคงไม่เชื่อ
แน่นอน

สมณะ
จึงนำภิกษุ
หนานหมาน
โดยไม่กลับ
ไปที่ชมพูทวีป
อีก...

ต่อมา...
เห็นศาสนา
พราหมณ์พินาศ
ในหลายร้อยปี

สมณะจึงละทิ้ง
การตามล่าเพื่อ
โปรดสัตว์ที่นี้
แต่ก็ทำได้เพียง
ลดจำนวนคนตาย
ไม่อาจให้คนที่นี้
เลิกฆ่าฟันกันได้

สมณะสอน
ให้ทุกคนทำนา
ยังชีพ และถ่ายทอดวิชาเคล็ดหกเทพ
ให้พวกเราไว้
ป้องกันตัว

จากนั้นมี
ผู้รอบขโมย
วิชาเคล็ดหกเทพ
ของท่านไปตั้งลัทธิ
ใหม่โดยอ้างว่า
เป็นสาขาหนึ่งของศาสนาพุทธ

กว่าที่นี้จะมี
สภาพดีขึ้น ก็ปรากฏว่า
ลัทธิเต๋าแห่งจหยวน
สามารถกำจัด
ลัทธิสุชาวติ
ได้แล้ว

ผ่านไปอีกกว่าปี
สมณะโกลีเข้าสู่
วาระนิพพาน ได้นิมิต
เห็นอนาคต

ท่านยังบอกว่า
เจ้าพิชิตมาร
จะปรากฏในทำ
นองเดียวกับรูปปั้น
สมณะชื่อฝ่า เลือด
อาบแก้วเทวรูป
และมีคำแสง
เจิดจ้า...

แต่ก็มีเจ้าฟ้า
พิชิตมารนำพาศาสนา
พุทธฝ่ายธรรมชัฏ
ไล่ฝ่ายธรรมออก
ไปจากจหยวน

เอ๊ะ ท่านั่ง
ของเราตอนนี้
เหมือนกับคำบอก
เล่าพวกนั้นเลย
มิน่า พวกเขาถึง
กราบไหว้เรา

แม้เทวรูปจะมีท่า
ทางน่ากลัว แต่ภายใน
วัดสะอาดร่มเย็น
แสดงว่าสกุลชื่อ
ต้องศรัทธาศาสนา
พุทธไม่น้อย...

แล้วเคล็ดหกเทพ
ของเราก็เป็นสิ่ง
ที่ขโมยมา เราถึงถูกพวก
เขาเอาชนะได้

พวกเรา ต่างรอดคอย
กันมา รุ่นแล้วรุ่นเล่า
ในที่สุด ท่านก็ยอม
ปรากฏ

ถ้าภาพของ
ผนังเป็นจริง
ลัทธิสุชาวติก็
ต้องมาจากศาสนา
พราหมณ์นะสิ

เจ้าชื่อหมิง
มันนับถือ
พุทธด้วย
หรือเนี่ย

หลี่ฉุนฟงบอกว่า
เราตกอยู่ในลัทธิมาร
อาจารย์บอกว่าการ
ใช้ความสุขเป็นวิถี
ของมนุษย์ ตกหลง
ลัทธิสุชาวติเป็น
ธรรมะหรืออธรรม
กันแน่

สิ่งที่เชื่อว่าถูกต้อง
มาตั้งแต่ต้นกลับ
กลายเป็นสิ่งที่ผิด
หรือไม่? หลี่ชื่อหมิง
รู้สึกสับสนเหลือเกิน

พวกเราไม่ทราบว่าเป็นท่าน 'เจ้าฟ้า' คิดว่าเป็นศัตรู...

ได้โปรด อภัยให้พวกเราด้วยเถอะ

พวกเจ้ามีเรื่องกับเผ่าอื่นหรือ

หรือว่าศพที่กองอยู่ด้านนอกนั้น...

ที่แท้ก็จุดไฟเผาศัตรู และสวดมนต์ให้พวกเดียวกัน ซ้ำก็หลงเข้าใจผิดคิดว่าพวกเจ้าเป็นเผ่ากินคนซะอีก

ตอนนี้ข้าต้องขอตัวไปรับมือศัตรู เรื่องราวทุกอย่างให้ลูกข้าเป็นผู้เล่าให้ท่านฟังเถิดนะ

ลูกสู้อยู่ที่นี่เล่าทุกอย่างให้เจ้าฟ้าฟัง

ลูกเจ้าย ลูกคงตามแม่มา

เจ้าก็ออกไปรับมือศัตรูเถอะ...

ได้โปรดฟังข้าเล่าก่อนเถอะ เมื่อ 300 ปีก่อนตอนที่ศาสดาของเราจะเข้าสู่นิพพานนั้นได้กล่าวไว้ว่า

เจ้าฟ้าพิชิตมารจะปรากฏเพื่อกำจัดศาสนาพุทธฝ่ายอธรรม

ถึงจะเล่าอะไรตอนนี้ข้าก็ไม่เข้าใจหรอก

จริงด้วย! ไม่ทันสังเกตว่าที่ผนังมีภาพสลักอยู่ด้วย

เรื่องราวทั้งหมด คนรุ่นก่อนได้สลักไว้ที่ผนังแล้ว ท่านตามไปดูก็จะรู้...

เอ๊ะ นักบวชเผ่าที่กำลังกุมศีรษะวิ่งหนีในภาพนั้น...

คือ 'มหากาฬ' ศาสดาของลัทธิสุขาวดีนี่นา

300 กว่าปีก่อน ศาสนาพราหมณ์แห่งชมพูทวีปถูกศาสนาพุทธพิชิตจนต้องหนีไปอยู่ที่อื่น

ด้วยวิชาเคล็ดหกเทพที่สมณะชื่อฝ่าคิดค้นขึ้น ทำให้มหากาฬไม่สามารถเอาชนะได้ซะที...

สมณะชื่อฝ่าไม่ต้องการให้ดินแดนจงหวนถูกศาสนาพราหมณ์ครอบงำ จึงพยายามขัดขวาง

อะไรนะ? เคล็ดหกเทพไม่ใช่ของลัทธิสุขาวดีหรอกหรือ?!

แต่สรุปแล้ว
สกุลชื่อเป็นศัตรู
ของลัทธิตูชาวดี เราควรจะ
กำจัดพวกเขา...

เจตสังหาร!
ทำไมชื่อหมิง
ถึงดูเนียน
ก็เยี่ยมหนัก?!

ฆ่าดี?
หรือไม่
ฆ่าดี?

ผนังวิหารพังทลายด้วย
การบุกของกองทัพซ้าง
แม้อูกสกุลชื่อไม่ใช่คู่ต่อสู้
จึงไม่อาจต้านทานไว้ได้

พลังกระปี
ของผู้ที่นั่ง
บนหลังช้าง
เกรี้ยวกราด
เกินกว่าจะ
เข้าใกล้

**ยาอ
ตัวหน้าเผ่ากษัตริย์
แห่งหยาตุมหา**

เส้นผมชี้ขึ้นแข็ง
กระด้าง รวากับต้นหญ้า
แววตาดุร้ายเหมือนกับ
คนป่าในยุคดึกดำบรรพ์

ไอ้พวกสกปรกชื่อ
มังฮารที่ไต่มาต้อง
ลงมือเอง พวกเราจะ
ต้องตายอย่างทรมาณ

ยาอมีวรยุทธ์
ล้ำลึก พวกเรา
ผู้เต็มที เพื่อคุ้มกัน
ท่านเจ้าฟ้า

ลือเลือนน่า
ข้าเนี่ยนะต้อง
ให้คุ้มกัน?

สกุลชื่อตั้งทำ
เตรียมรับมือโดยไม่
มีท่าทีหวาดหวั่น

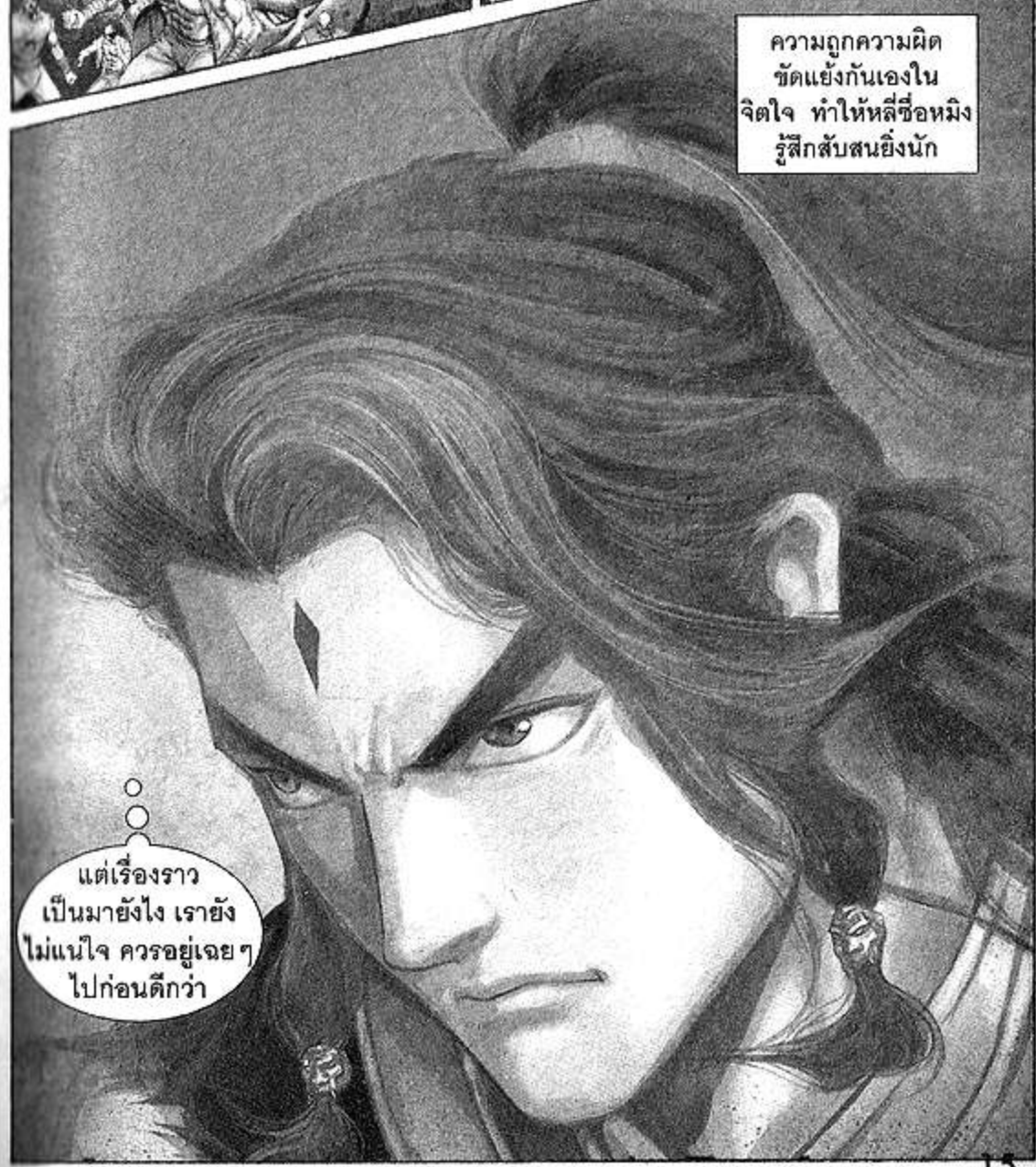

วงข้างแฝง
ด้วยพลังวัตร
อันน่ากลัว
ของยาอ

จะล้มมัน
ต้องล้มข้างของ
มันก่อน

ชื่อเจียตอ
สู้กับช้าง

ชาวเมืองหนานหนาน
ใช้แรงงานสัตว์เป็นส่วนใหญ่
พวกเขาใช้ช้างชักลากของ ช้างก็จะ
ไร้แรงขอล้ำค่าความขำขัน
มีอยู่ครั้งหนึ่งข้าเกือบจะถูกช้าง
เม้าเหล่าเหยียบตายไปแล้ว
ฮ่า ๆ ๆ...

ช้างค่อมเหล่า
ด้วยรี แปลกจัง

หงู่หนี่กับ
หนวดมังกรสนิท
กันขึ้นทุกวัน...

เฮ้!

ท่าเรือข้างหน้า
นั่น มีคนกลุ่มใหญ่
สงสัยจะมีเรื่อง

เข้าไปดู
กันเถอะ

เมตตา
เราด้วย
เถอะ

เราสองแม่ลูก
ยินดีขายตัวเป็น
ข้ารับใช้ นำเงิน
ไปฝังศพสามี

หนูน้อย
ผิวขาวดี
ข้าซื้อ
5 ตำลึง

แม่เจ้าแก่เกินกิน
ถ่มให้ข้าก็ไม่เอา...

ท่านแม่...

พุดนะ!!

คิก ๆ!
เจอคนสวย
อีกแล้ว...

ช่วยข้า
ด้วย...

ปล่อยนางนะ!!

ปล่อยนางก็ได้
แต่เจ้าต้องยอม
เป็นเมียน้อยข้านะ
ฮึ ฮึ ...

พุดนะ!

ปากส่ว ไม่รู้ว่า
ตัวเองโกศี่ตาย

โหม่ง

โชน

คนอะไร
น่ากลัว
ชะมัด

แผ่นดินกว่า

เอาเงินพวกนี้
ไปฝังศพสามีเจ้า
เถอะ แล้วอย่าขาย
ลูกอีกนะ

ขอบคุณ
ท่านจอมยุทธ์
หญิง

หงู่หนีถูกชาย
เข้าจวนแม่ทัพตั้งแต่
เด็กจึงไม่ชอบให้ใคร
ขายลูกสาว

คนตกยาก
มื่อยู่มากมาย
เจ้าจะช่วยให้
หมดหรือ

บ่าเพ็ญธรรม
ก็แค่เป็นกุศลของตน
เป็นชาวยุทธ์ก็ทำอะไร
ได้จำกัดจะให้ประชาชน
ทุกคนพ้นทุกข์
นั้นทำได้ยาก...

คำพูดนี้บ่ง
บอกถึงปณิธาน
อันยิ่งใหญ่

น้องสาว
ข้ารับปากว่า
สักวันจะต้องทำ
ให้ปวงประชา
เป็นสุขโดย
ถ้วนหน้า
ให้ได้

ข้าเชื่อว่าท่าน
ต้องทำได้

หนวดมังกรมี
ความคิดยิ่งใหญ่เพียงนี้
จะไม่ให้ผู้คนนับถือ
ได้อย่างไร เอ้อ..

หดีจึงก็เป็นยอดคน
แต่กลับรู้สึกว่าตัวเอง
ไร้ค่าเมื่ออยู่ต่อหน้า
หนวดมังกร เขารู้สึก
ตัวเองเริ่มห่างไกล
จากหงู่หนีขึ้นทุกที

ที่ตำหนักดุสิต
ปีศาจกำลังกระทำ
การอันชั่วช้า

โธ่

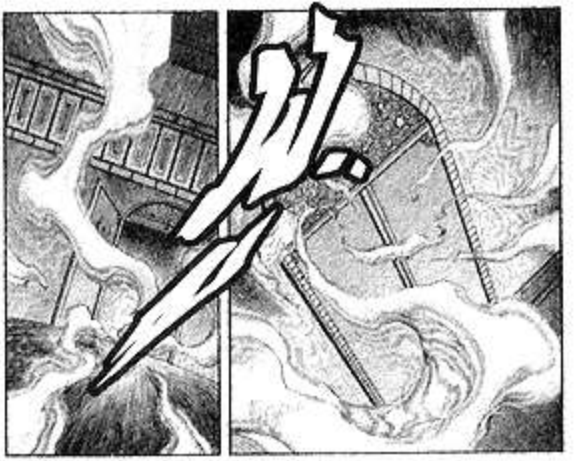
โธ่

การกระทำที่รุนแรง
และหยาบช้า ทำให้
หลังจีเจ็บปวด
เหลือคณานับ

ราวกับดอกไม้
แรกแย้มที่ถูกบด
ขยี้อย่างไร้ปราณี...

ไอแห่งความ
ชั่วกระจายทั่ว
ตำหนักดุสิต

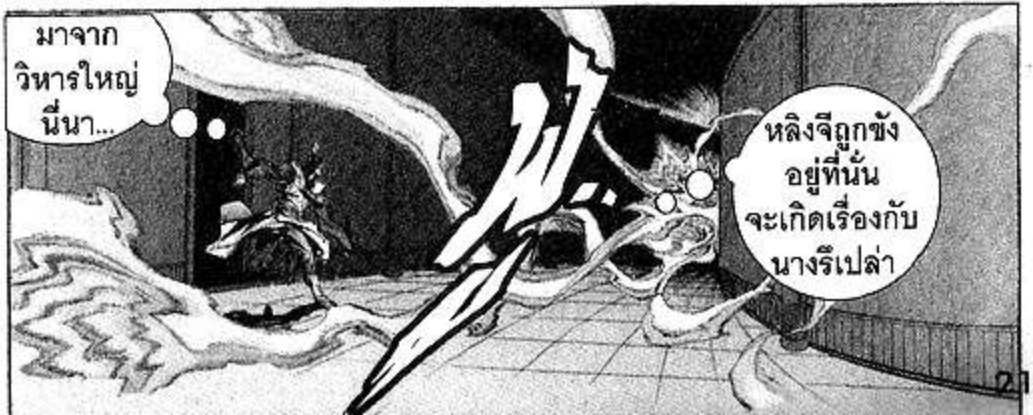

หลังอุณฟงตื่น
จากฝันก็พบ
ไอปีศาจเข้า

ไอปีศาจ
พวกนี้มาอีกแล้ว
ไม่ได้การแน่

ทำไม..
รู้สึกใจคอ
ไม่ดีเลย..

มาจาก
วิหารใหญ่
นี่นา...

หลังจีถูกขัง
อยู่ที่นั่น
จะเกิดเรื่องกับ
นางรีเปล่า

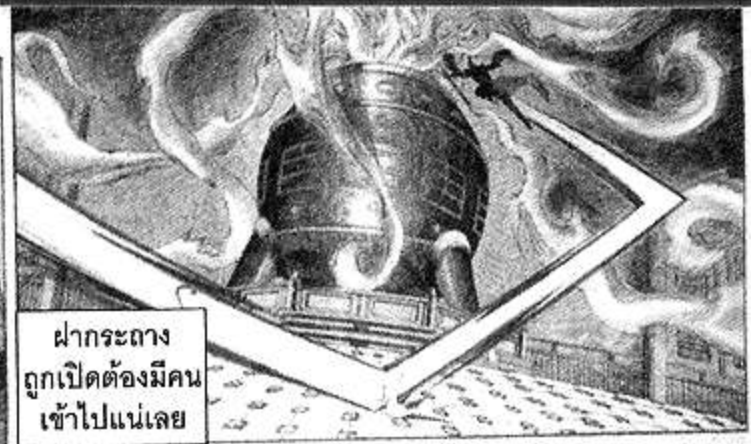
เอ๊ะ หน้าต่าง
ห้องอาจารย์ลุง
ก็พัง

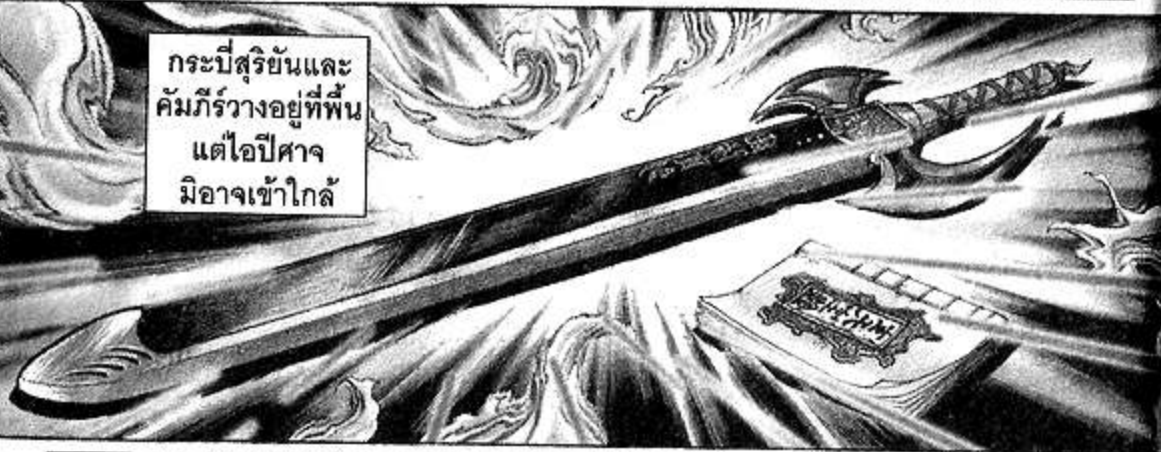
หรือว่า
จะเกิดการ
ต่อสู้ขึ้น

หลัง
จี้ !!

ฝากระดาง
ถูกเปิดต้องมีคน
เข้าไปแน่เลย

กระบี่สุริยันและ
คัมภีร์วางอยู่ที่พื้น
แต่ไอปีศาจ
มิอาจเข้าใกล้

อาจารย์ลุง
ยอมทิ้งกระบี่กับ
คัมภีร์ไว้เฉียวหรือ
ใครกันนะที่ทำให้
เขารีบร้อน
ขนาดนี้

หรือว่ามหากัสสป
มาแล้ว? ขออย่าให้
เกิดอะไรขึ้นเลย

หลี่จื้อนฟงยังคิดก็ยิ่ง
รู้สึกกระวนวายใจ

ตบ

ตบ

ตบ

ตบ

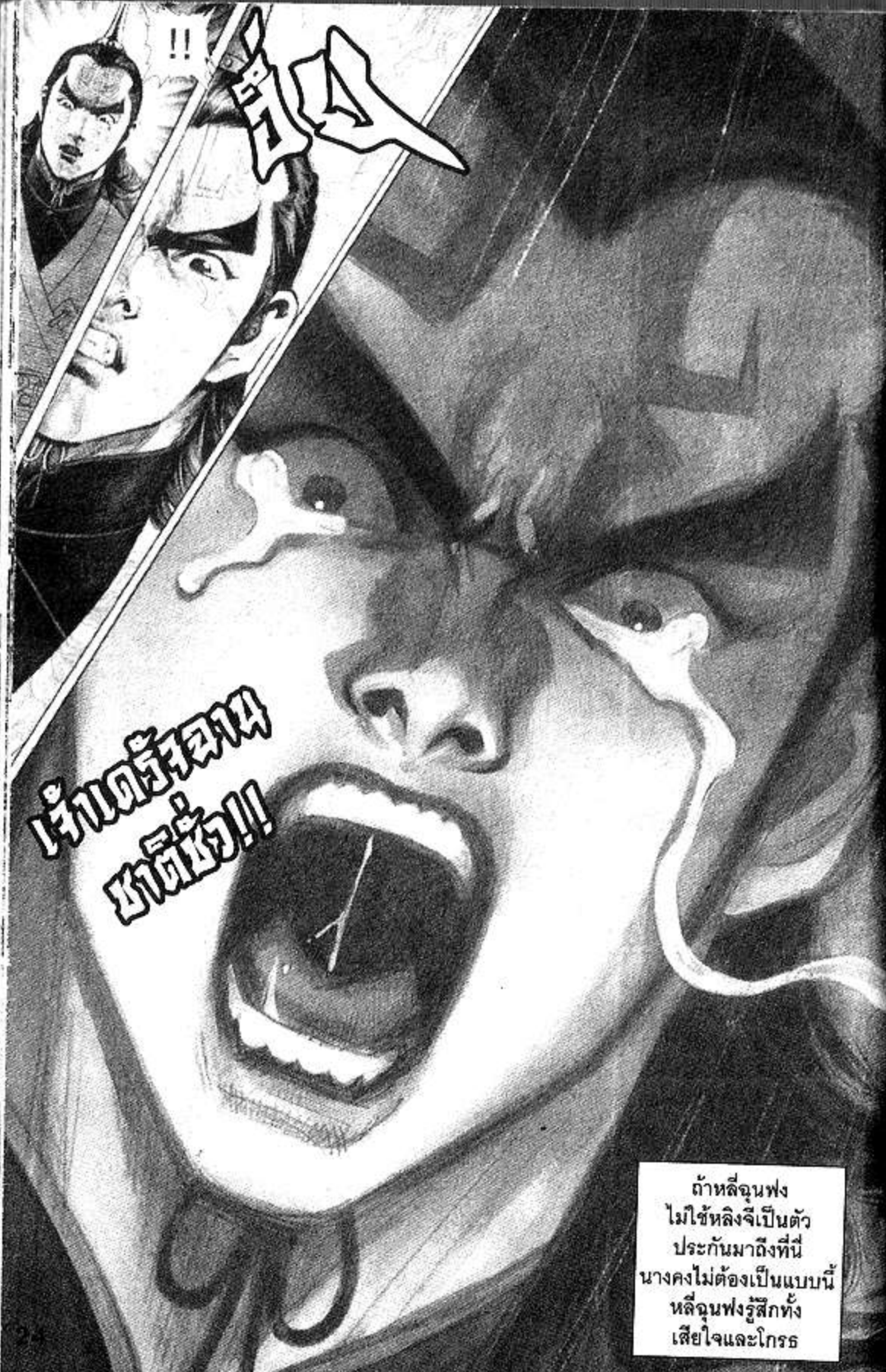
ตบ

หลี่จื้อนฟงอยู่ในสภาพ
ที่เสื่อผ้าขาดวิน
ฉิวพรรณขาวเนียน
เกิดรอยแผลมากมาย
ท่าทางของนาง
หมดอคล้ายตายอยาก
แม้จื้อนฟงจะซื้อแต่ก็
พอจะเดาอะไรออก

อะ...เป็นโชคดี
ของข้าจริงๆ
เป็นสาวพรหมลิขิต
ชะตา
ฟ้า ๆ ๆ...

ฮึบ

เจ้าเดรัจฉาน
ชาติขี้ขี้!!

ถ้าหลี่จูนฟง
ไม่ให้หลี่จิงเป็นตัว
ประกันมาจนถึงที่นี่
นางคงไม่ต้องเป็นแบบนี้
หลี่จูนฟงรู้สึกทั้ง
เสียใจและโกรธ

หลี่จูนฟงพาด
กระบี่ลงไปด้วย
พลังทั้งหมดที่มี

ไม่เสียตัว
รชชาติ
ตาขี้ระ

ปีศาจลงมือ
ได้รวดเร็ว
และร้ายกาจ

เพราะหลี่จุนฟง
รู้ว่าเมเกินไปจึง
พลาดท่า ตกเป็น
ฝ่ายเสียเปรียบ

กระถางปากัว
อันศักดิ์สิทธิ์
ต้องแปดเปื้อน
มลทิน จึงแตก
ออกทันที

แต่ความเจ็บปวด
ก็ไม่ได้ลด
ความโกรธของ
เขาลงเลย

ถ้าไม่มีพลังวัตร
ของอาจารย์ปู่ จุนฟง
คงตายไปแล้ว

ไม่พอใจ
ที่ข้าเจาะ
ไซ้แดงไป
แล้วละสิ
ข้า ๆ ๆ

นัก
พรตน้อย
ทำทางไฟ
เจ้ากำลัง
แรงนะ..

ข้า
ช่วยดับ
ให้เอา
ะ
มัย

หลี่จุนฟงบุก
อย่างรวดเร็ว
ปีศาจก็สามารถ
รับมือได้หมด
ทุกท่า

เจ้ามีพลังวัตร
มากมาย น่าเสียดาย
ที่ใช้ไม่เป็น

หลจุนฟง
พลาดท่า
จนถูกสกัด
จุดชีพจร

ของวิเศษ
แบบนี้ชอบ
ใช้ชาติกว่า

ถ้าถึงเจ้า
ระตือตายไป
ก็เท่ากับ...

เมื่อพลังวัตร
ถูกตัดออกไป
หลจุนฟงก็
ไม่อาจควบคุม
ตัวเองได้

ความรู้สึกวูบวาบ
เหมือนวิญญาณ
จะออกจากร่าง
จึงหมดเรี่ยวแรง
ที่จะต่อต้าน
ใดๆ ได้อีก

พลังวัตร
มหาศาล
ในร่าง
ถูกปีศาจ
ดูดไปจน
หมด เหลือ
เพียงพลัง
เดิมที่ตน
ฝึกฝนมา
เท่านั้น

เจ้า
ปีศาจ..
ปลื้ม
ดีนะ..

พลังของเจ้า
กลับสู่สภาพเดิมแล้ว
ปล่อยเจ้าตอนนี้
ก็ทำอะไรเข้า
ไม่ได้ยุดี

ไม่ว่า
หลี่จูนฟง
จะดิรน
ยั้งไง
ก็มีอาจ
ต่อต้านได้

ภายใน
กระถาง
หลังจี้ยัง
คงนั่งนิ่ง
ด้วยความ
เจ็บปวด
สะเทือนใจ

เสียงเรื่อแล้ว
ยี้ๆ ๗

ข้า
ผิดต่อ
อาจารย์
ปู่..

ข้าไม่
เอาไหน
จริงๆ...

เมื่อที่ฝังหีด
สี่สผู้เสมที่
ทำไม่ตลขผู้ถึง
เลิกแล้วละ

หลี่จูนฟงสูญ
เสียพลังวัตร
ความหวัง
ของทุกคน
ต้องพินาศ
ที่ตัวเขา

ปีศาจอปลักษณ์
ดูดพลังวัตรมหาศาล
เข้ามาในร่าง จึงต้อง
รีบย่อยสลายพลัง
นั้นอย่างรวดเร็ว

คราวนี้เข้า
กับหลี่จี้
ตายแน่...

อาจารย์
ลงหายไป
ไหนนะ

นี่ผมรดขุ่ข
ลผู้ไปก็ไร้ประโยชน์
ตายซะเถอะ!!

ปีศาจอย่าง
กรายเข้ามา
อย่างน่ากลัว...

ยังไม่ทันได้ลงมือ
เจ้าปีศาจก็ร้องขึ้น
มาอย่างเจ็บปวด

คิดจะเล่น
ตลกอะไร
กับข้าอีก

ปีศาจตัวบิด
ไปมาส่งเสียงร้อง
อย่างทรมาน

ไอปีศาจ
กระเจาย
ไป

ปีศาจผู้ชั่วร้าย
ตูดพลังธรรมะ
เข้าไปมากมาย
จนไอปีศาจใน
ร่างกระเจายออก

อธรรมไม่
อาจพิชิตธรรมะ
ปีศาจเริ่มกลับ
สู่ร่างเดิม

ปีศาจ
ผู้ร้าย
หลังจ...
.....

ฮ่า
ก๊กอ
ผู้กพรต
สาวหญิง

คุณพระช่วย
นักพรตผู้ทรงคุณธรรม
เจ้าสำนักเที่ยงธรรม
กลับกลายเป็นปีศาจ
กระทำการชั่วช้า
เป็นไปได้อย่างไร เกิด
อะไรขึ้นกันแน่

สาธุการผู้ส่ง
เป็ดไปใต้ผองใจ

อุนฟง... ข้า
ก็ไม่อยาก
เป็นแบบนี้
หรอก

ข้าฝึกวิชา
เพื่อโค่น
มหาภัสสป
จนธาตุไฟ
เข้าแทรก...

ถ้ามัน วิญญาณ
ที่ข้าพบ ก็เป็น
พวกที่ท่านใช้
ฝึกวิชาจนตาย
ทั้งเป็นนะดี

จำเป็น
ต้องดูดซับ
ไอธรรมะ
จึงจะช่วย
บรรเทาความ
ทรมานที่เกิด
ขึ้นได้...

เฮ้อ

ท่าม... เป็ดถึง
เจ้าสี่ผู้
เทิดธรรม
ทำไมถึง
ฝึกวิชาสาร

แปดปีมานี้
ข้าอ่อนแอจน
ต้องสูญเสียความ
เป็นตัวเอง เป็นคน
ที่ไม่ใช่ปีศาจก็ไม่เชิง...
ไม่อาจควบคุม
ตัวเองได้

เมื่อครู่ข้าอยาก
ศึกษาคัมภีร์โดยไว
จึงบังเกิดกิเลส

เมื่อจิตใจสับสน
พลังปีศาจก็จะเข้ามา
ครอบงำ ทำให้ข้าต้อง
ตกอยู่ในอำนาจของมัน

แม่นางหลังจี...
ข้าทำผิดต่อเจ้า
มากมาย... ข้า
ขอโทษ

ข้าไม่ยอม
เป็นแบบนี้เลย
ข้าบำฝึกวิชาเพราะ
ต้องการผดุงธรรม
แต่กลับกลายเป็น
แบบนี้ทำให้
เจ้าต้องมีมลทิน
ข้าสมควร
ตาย...

เลือกทางเดิน
ผิดเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมาย ? ท่าน
ทำได้ยังไง

นักพรต
จากทาง
หลังน้ำตา
เพื่อเรียก
ร้องความ
เห็นใจ

เจ้าผู้กมรต
ต่อม ไสหัว
ออกมา !!

ข้ากวาดล้าง
สิ่งผิดทั้งหมด
รวมหมดแล้ว เจ้า
ต้องไม่รอดแน่ๆ

วิญญูไม่มีที่มา
จะไม่มีคุณธรรม
รวมวิญญูตาตาเจ้า

ในที่สุด
มหาภัสสปก็เข้า
มาถึงตำแหน่ง
คู่สิดพร้อมกับ
จานเขี่ยและ
สมุนทั้งหลาย

!!

มหาภัสสป

ลูก
หลัง

เกิดอะไร
ขึ้นกับ
เจ้า?

ท่าม่อ...

ฮึล...
ท่าม่อ...

ท่าม่อ...
เจ้าศฤงคารสาวตาง
แต่แต่ๆให้ตกด้วย

แค่เห็นอาการและ
ท่าทางของลูกสาว
แม้ไม่ต้องอธิบาย คน
อย่างมหาภัสสปก็
รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น

เจ้าศ
ศฤงคาร...

สาวตาง...
พระศฤงคารตาตาเจ้า
ให้ถึงที่สุด...
รวม
กว่าจะตาย

โธษ
ก็ผิดแล้ว
มากผิด
ให้ถึงที่สุด

วิญญูไม่มีที่
มาพระศฤงคาร
ก็มาไม่ถึง

นักพรตจาวหยาง
ใช้พลังวัตร ตัดกระบี่
สุริยันเข้ามาไว้ในมือ

ลูกรักถูกข่มขืน
มหากัสสย้อม
ไม่ปล่อยศัตรู
ให้รอดไปได้แน่

คิง

ความแค้นของ
ต่างสีขาได้เวลา
สะล้างชะตา

ตา

คิง

วรยุทธ์ล้ำกเทียงธรรม
ปะทะเสียดทุกเทม กระนั้นสู้ริ่ม
มนดาบสีมู ตีลงสีทุกแม่

หนานหนาน
เป็นเมืองที่มีชน
เผ่าต่างๆ อาศัย
อยู่มากมาย เผ่า
กฤษกรเป็นชนเผ่า
ที่แข็งแกร่งที่สุด
นำโดยยาอู

เผ่าเดียวที่พอ
จะเรียกได้ว่าเทียบ
เท่าเผ่ากฤษกรก็คือ
เผ่าพยัคฆ์ขาว
ไม่มีใครรู้ว่าเจ้า
พยัคฆ์ขาว ผู้เป็น
หัวหน้าเผ่ามีที่มา
เช่นไรรู้แต่ว่าเขา
เป็นคนฉลาดแตก
ฉานเรื่องสมุนไพรม

เผ่าสกุลชื่อ
เป็นเผ่าเล็กๆ
นับถือศาสนา
พุทธ

ต่อมาเกิด
โรคระบาด
ร้ายแรงแพร่
ทั่วเมือง
หนานหนาน
มีแต่เผ่าสกุล
ชื่อที่ไม่ได้รับ
อันตราย

ยาอูสงสัยว่า
สกุลชื่อ แอบ
เก็บยารักษา
โรคไว้ใช้เฉพาะ
ในชนเผ่าของตน
จึงยกกำลังมาบุก
เพื่อชิงยารักษา

สกุลชื่อทุกคนต่อสู้กับชนเผ่า
กฤษกร เว้นแต่ชื่อฮุยทิม
ขยับเขยื้อนไปไหน เพราะ
รับหน้าที่คุ้มกันหลี่ซือหมิง

คนป่า
พวกนี้ร้าย
กาจจริง ๆ

คนสกุลชื่อ
จำนวนไม่
น้อยต้องตาย
ในขณะที่ต่อสู้

ถ้าแม่ลูกสกุล
ชื่อไม่สูญเสีย
พลั้งไปก่อนหน้า
ก็คงไม่ต้องพลาด
ทำถึงเพียงนี้
ชื่อหมิง...

ชื่อหมิง
นี่เจ๋ง เขา
แล้งน้ำใจ
ถึงเพียงนี้
เขี้ยวหรือ

การล้มตาย
ของคนสกุล
ชื่อ ทำให้ชื่อ
หมิงไม่อาจ
นั่งดูตาย

ผิดถูก
อย่างไร
เอาไว้
ก่อน...

เพราะเขา
รู้ว่าสกุลชื่อ
ตายเพื่อปก
ป้องตน

ตาเมือง
สม

ถ้าระเบิดเจ้าฟ้า
มีชัยมาร
จริงหรือ ไม่ก็ตาม
จัดการสมป่า
ถล่มถล่มว่าก็ม

เจ้า
ฟ้า!

ตี! ได้
ยึดเส้นยึด
สายยังงี้
ข้าชอบ

มันเป็น
ใคร ไม่ใช่
พวกสกุล
ชื่อนี้

อ๊ะ
ฝีมือมัน
ไม่เบา
เลย

เมื่อรวม
ชาติตาม
ถ้าก็ไม่สุด
ว่าเจ้าจะ
เปิดใคร

พลังของชื่อหมิง
ฟื้นฟูเต็มที่ซึ่งที่เดียวทั้งคน
ทั้งช้างกระเด็นไปไกล

หลี่ชื่อหมิงกับ
เจิ้งเจียวจินช่วย
พลิกสถานการณ์
ของการต่อสู้

ที่นี้คับแคบ
ไม่เหมาะจะ
ต่อสู้

พวกเราก
ถนัด
ถนัด!

กองทัพช้าง
ถอนตัวหนี

เราตบ่า
สู้มาได้
คิดระทม
เรอะ
ฉิบไป
เฮอะ

ท่านเจ้าฟ้าศัตรู
จงใจล่อท่านออก
ไปอย่าหลงกล
มันนะ

พักนี้เรา
เป็นฝ่ายโดน
อัดมาตลอด
วันนี้ได้โอกาส
ระบายอารมณ์
บูดๆ ออก
ซะที

หลี่ชื่อหมิง
ไม่สนใจฟัง
คำเตือนของ
สกุลชื่อ พวก
เขาจึงต้องตาม
ออกไปด้วย

ยาอู่มิวชา
มาร้ายกาจ
เจ้าฟ้าอาจรับ
มือไม่ไหว

ดับไฟสงคราม

เหตุการณ์
ไม่ได้เป็น
อย่างที่เชื่อ
เหล่าเหล่า
คาดไว้

หลังชื่อหมิง
แสดงฝีมือ
เต็มที่ยาอู
ถูกแรงกด
ดันมหาศาล
จนหายใจ
ลำบาก

เยี่ยมจริงๆ
ถ้าท่านเจ้าฟ้า
ได้ฝึกเคล็ดหก
เทพของแท้จะ
ชักขนาดไหน
เนี่ย

แน่นอน
สหายข้า
ไม่ธรรมดา
อยู่แล้ว

ไม่นึกว่า
สกุลชื่อจะ
มียอดฝีมือ
ขนาดนี้
นะคะคุณ
หนู

น่าแปลก
ยาอูเป็น
ถึงหัวหน้า
แล้ว..

ถึงจะสู้
ไม่ได้ก็ไม่
น่าจะเสียท่า
ขนาดนี้
นี่นา

บนยอดเขามี
คนกำลังยึนดู
การต่อสู้อยู่

ท่าน
เจ้าฟ้าซ่า
อะไร

อิ ฮิ โชคดี
ตาเจิงยืนอยู่
ด้วย..ไม่เงินซ้ำ
คง..ฮิๆ คิดว่า
เจ้าปลอมตัวเป็น
ผู้หญิงแห่งๆ
...ฮิๆ..

ทะเลิ่ง..
แขวะซ้ำ
ต่อหน้า
คนอื่น...

เจ้าใหญ่!
ผู้ชายต่อสู้กัน
เจ้าเป็นผู้หญิง
มาอยู่อะไรด้วย
กลับบ้านไป
ไป

ฮิม
กล้าดูถูก
ผู้หญิง
เรอะ

ซ่าเชื่อว่าเจ้า
ต้องสู้ซ่าไม่ได้

ตา
มาย
ก็มา
ด้วย

หิ...หลงกลซ่าจนได้
ซ่านึกแล้วว่าเจ้าต้องทน
ไม่ไหวต้องลงมือเอง

สาวน้อยคนนี้ไม่ธรรมดา
เลยทีเดียว ขนาดพาหนะ
ของนางยังเป็นถึงพยัคฆ์ขาว
นางก็คือหญิงงามอันดับหนึ่ง
แห่งหนานหมาน

บุตรี
แห่ง
เจ้า
มัยคัม
ขาว
เพี้ยม
เหี้ยว

ทะเลิ่งอะไร
ไม่ทราบ ไม่เคย
เห็นคนสวย
รีง

ทางด้านยอดเขาจ้อไบ๋
มหาภักสสปากำลังต่อสู้
กับนักพรตฉาวหยาง

หลังจึ
เจ้าไม่
เป็นไร
นะ?

หลีกไป
ห้ามยุ่งกับ
คุณหนู

อ๊ะ!
!

แหวดา
ของนาง
โกรธแค้น
นางคง
โกรธข้า
แน่เลย

ทำไมมหาภักสสป
ถึงมาปรากฏตัว
พร้อมกับสมุนได้
เราลองย้อนกลับไป
ดูกันดีกว่า

ตอนนั้น
เขาสั่ง
หรณไม่ตี
จิ้งเร่ง
ผีเท้าขึ้น
เขา

พี่..โชคดี
ที่ศิษย์พี่
ฟงไม่เป็น
ไร..

แต่ทำไม
ดูห้วงหลังจึ
เหลือเกิน?

เมื่อไปถึงถ้ำมืดก็พบว่า
บรรดาสมุนที่ส่งไปแอบ
คุ้มกันหลังจึกำลังต่อสู้
อยู่กับสัตว์ประหลาด

พวกเจ้า
มัวทำอะไร
อยู่ หลังจึ
ละ

คุณหนู
ขึ้นเขา
ไปแล้ว..
พวกเรา
ถูกขวาง
ทางไว้

ไอ้บ้า ลูกหลังอย่า
เป็นอะไรนะ

ถัวไหล
ไปกับ
ข้า

มหาภักสสปเป็นห่วง
หลังจึจึงต้องรุดหน้า
ไปก่อน แต่ก็ไม่อาจทิ้ง
ฉานเยี้ยวไว้คนเดียวจึง
ให้ถัวไหลผู้มีฝีมือดีที่สุด
ดูแลนางแทน

ไม่มีพวกเรา
อยู่ช่วย หวังว่า
พวกเขาคงจะ
ปลอดภัย

ศิษย์พี่จุนฟงกับหลังจึ
ต้องมีอะไรกันแน่เลย...

มหากัสสปันดาล
โทสะ เพราะลูกรัก
ถูกย้ายจึงใช้ดาบ
อัสนีฟาดลงไปที่นัก
พรตเต็มทีหวังจะ
ให้ตายคามือ

หาฝีมือของ
มันรุดหน้าไปกว่า
เมื่อก่อนอีก

เจ้า
เดวีรสมา
ตาม
ชะเงาะ
!!

ไม่ง่าย
นักหรอก
ตอนนี้พลัง
วัตรของข้า
บรรลุถึงขั้น
จุนหยาง
แล้ว

ร่าง
ทอง
ประ
มัญ

มสัง
สังสอดแห่ง
สี่นิกที่แห่งธรรม

มสัง
สม
เทยาง

ฝ่ามือ
สม
เทยาง

นักพรต
จวนหยาง
เดินพลังให้
ร่างกายแข็ง
แกร่งอาวุธ
ที่มแทงไม่ได้

พลังสุริยัน
ก่อให้เกิด
ไอร้อน
อบอ้าว

กระ
ษั
วิญญู

ใช้วิญญูสี่แห่งลัทธิเต๋า
อันได้แก่มังกร หงส์
พยัคฆ์ เต่า เป็น
กระบวนท่าจุโจม

หา กระบี่
สวัสด์ผู้นำ
กลัวจริงๆ
ด้วย

พลังกระบี่
รุนแรงจัง..
เขา...จะแพ้
มัณนะ

นักพรต
ฉาวหยาง
ข่มขืนหญิง
ฉานเยี่ยจึง
หมดสิ้นความ
นับถือกลับเป็น
ท่วงมหากัสสป
แทน

นักพรตด้อยไม่
ธรรมดาจริงๆ แต่ถ้า
คิดจะชนะอาจารย์ข้า
ฝันไปเถอะ...

นักพรตฉาวหยาง
ปล่อยพลังออก
มาเต็มที่ แสดงให้
เห็นถึงพลังกระบี่
ที่ร้ายกาจเกินคาด

อาจารย์
เป็นถึงสังฆราช
ผู้ยิ่งใหญ่ พลังวัตร
ก็เหนืออื่น มันจะมา
สู้อาจารย์ได้
ยังไง

ถ้าไหลคิดถูก
มหากัสสปทุ่ม
พลังใส่นักพรต
ฉาวหยางจนรับ
มือแทบไม่ทัน

นักพรตจาวหยาง
ลอยไปกระแทกกับ
กระถางจนแตก

ปัง!

มหาทักษ์
ใช้แรงหมุนพัด
เศษกระถางจน
ลอยละลิวตั้ง
อาวุธของตน

หมกมรดมัวหม
ปริ่มตรหลาม
สิ้นชีพสาธุ
น้ำระให้เจ้าตาย
สหว่างสมถก

เศษกระถาง
ปลิวมามากมาย
จนนักพรตจาว
หยางต้องรับ
มือเป็นพัลวัน

ศึกมากยิ่งเอา
เข้าไปก็ชนะ!!

คุณธรรม
จอมปลอม

ตายไปซะ
ให้หมด

โครม

โธ่

เศษกระถาง
ปักเข้ากลาง
หน้าผากเลือด
อาบน้ำนัก
พรตจาวหยาง

ปัง!

ละ..
เลือด

นาง...คือ
จางเยี่ย?
หน้าตาเหมือน
กันเหลือเกิน
หรือว่านางจะ
เป็นลูกของ
ชิงฟงกับคน
ก่อนนี่

ชิงฟง
นะ
ชิงฟง

ตามี
ระส่งให้
เจ้าเป็ม
มีมตี

นักพรตจาวหยาง
รวบรวมพลังวัตร
ทั้งหมดแสดงเพลง
กระบี่ที่ร้ายกาจ

อาวูธ
ดาบอัสนีของ
อาจารย์ฆ่าคน
มาแล้วนับหมื่น
ความขลังของ
มันย่อมไม่มี
ใครเกิน

กระบี่สุริยัน
เป็นเพียงอาวูธ
แห่งคุณธรรม การ
ฆ่าไม่ทำให้อาวูธ
ขลังได้เทียบเท่า
กับดาบอัสนี

ผ่า

ปัง

ดาบอัสนี
แห่งดุรก
นี่ขมึน
ให้ขาด

ปัง

ดาบอัสนี
ฟาดฟัน
กระบี่มาก
มายที่พุ่ง
เข้ามาจน
พากันหัก
เป็นชิ้น

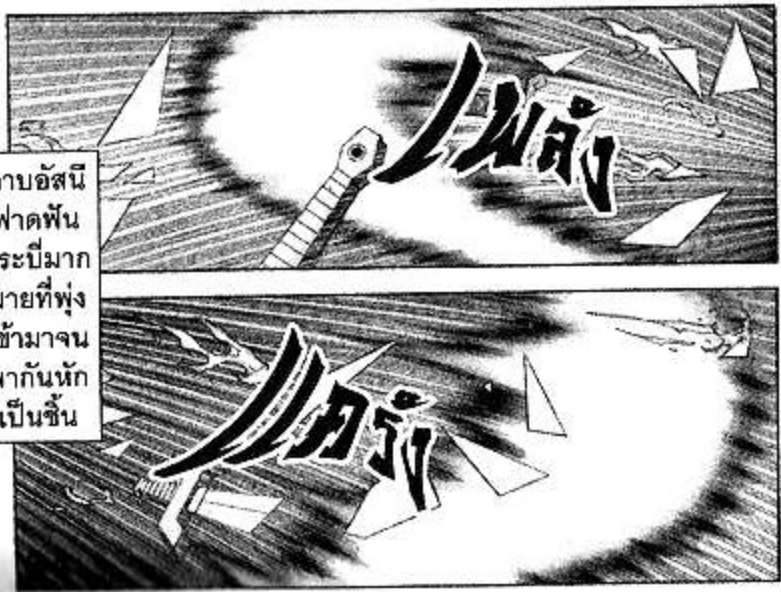
เราจะ
ยอมแพ้
ไม่ได้

ดับ
โพธิ์
สีตวัน

ปัง

ปัง

ดาบอัสนีกับกระบี่จะทำ
ดับโพธิ์สัตว์แสดงอำนาจ
มีเพียงกระบี่สุริยันเท่านั้น
ที่ไม่ได้หักไปด้วย

ตาม
กระป๋อง
กระทบ
กันส่ง
เสียงดัง
ก้องแสบ
แก้วหู

ต่างฝ่ายต่าง
จะยังไม่รู้ว่าใคร
จะล้มก่อนใคร

ผลการ
ปะทะ
มหา
กัลป์
ได้รับ
บาดเจ็บ

แต่กระนั้น นักพรต
จาวหยางก็สาหัสกว่า
เลือดไหลไม่หยุด

อาวุธ
ของอา-
จารย์ลง
สู่ไม่ได้

นักพรต
จาวหยาง
ยอมรู้ดี
สิ่งเดียว
ที่ทำได้
ก็คือ...

อาจารย์หวด
มุดตยงศิษย์
ตั้งใจปราบ
มาร แต่ความ
สามารถมี
ไม่พอ...

โปรดให้มา
ถล่มกระป๋อง
ศรีวิชัย
จากฝึกด้วย

พลังวัตร
ที่ดูดจาก
จูนฟงมา
ได้ขับไล่
ไอปีศาจ
ออกไป
จนหมด
แล้ว

กระบี่สุริยัน
จึงอาจจะมี
หวังถูกชักออก
จากฝักได้

ออก
มาเร็ว ๆ
เถอะได้
โปรด

เฮ้ะ!!
กระบี่
สี่ขุม
ได้ขง

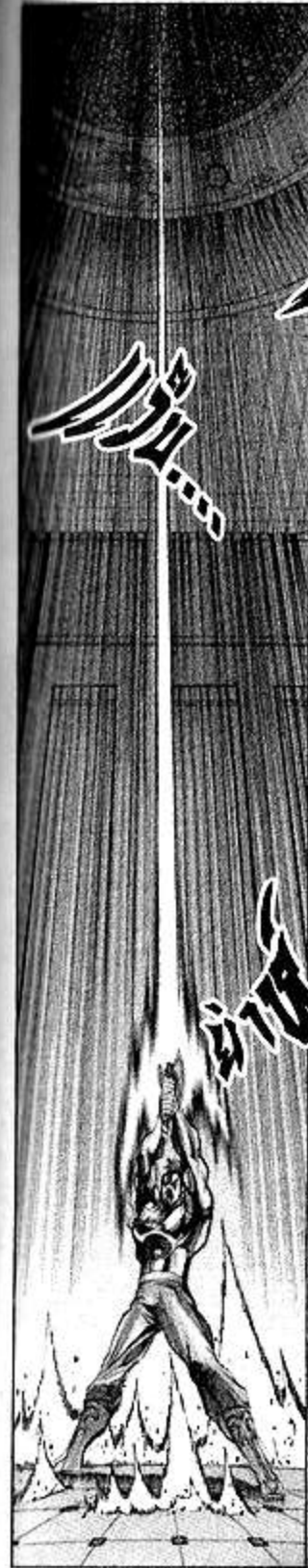
จะฆ่า
ตนได้
ยังง
?!

มหากัสตป
ไม่กล้า
ประมาท

กระบี่
จึงสลก
มาทละ
!!

นักพรตฉาวหยาง
ถ่ายทอดพลังสู่
กระบี่จนหมด จึงตี
กระบี่พุ่งทะลุยอด
ตำหนักคูสิต

ว๊ว

ว๊ว

ว๊ว

ว๊ว

สี่กระบี่
คือพลัง
กระบี่
ศรรวม
เป็นหนึ่ง

กระบี่
สี่ขุม
สลกมา
แล้ว

ว๊ว

ว๊ว

กระบี่สุริยัน
ออกมาพร้อม
กับเปล่ง
ประกาย
เป็นเปลวไฟ

ของวิเศษ
แบบนี้ควรจะ
อยู่ที่สวรรค์เท่านั้น
แต่บัดนี้ได้
มาปรากฏต่อ
สายตามนุษย์

หายอด
ไปเลย!

หา...
ในโลก
มีของวิเศษ
แบบนี้ด้วย
หรือ...

มหากัสสป
ใช้เคียวของเจ้า
มาเน่ยกกระบี่
เล่มนี้ทะเลาะ

กระบี่สุริยันแสดง
อานุภาพครั้งแรก
ด้วยเพลงกระบี่
สี่วิญญูเป่าหมาย
ก็คือมหากัสสป

เป็นครั้งแรก
ที่มหากัสสป
รู้สึกอึดอัด

เป็นกระบี่ที่สมบูรณ์
ทีเดียว รับมือลำบาก
เหมือนกัน...

เข็ญ

ถึงอย่างไร นักพรต
จาวหยางก็อยู่ฝ่าย
ธรรมะ จุนฟงจึง
เอาใจช่วย

เขา...
จะแพ้
มั๊ยนะ

ตอนนี้พลังและอาวุธ
ต่างก็เสมอกันแล้ว แต่
นักพรตชั่วต้องแพ้อยู่ดี
เพราะไม่อาจผ่าน
ด่านสุดท้าย...

ไฟสีตัวสุดท้าย

ดา

ดา
วรยุทธ์

อาจารย์ฝีมือรุดหน้า
จนไม่มีผู้ใดเทียบเทียม
ส่วนนักพรตจาวหยางเอา
แต่เก็บตัวยังงี้ก็สู้
อาจารย์ไม่ได้

ดา

ดา

ดา

ดา

ดากระบี่
ฟาดฟันกัน
อย่างดุเดือด
อีกครั้ง

เคล็ดหกเทพ
เหมือนกัน แต่
ฝีมือของมหา
กัสสปในวันนี้
ก้าวหน้ากว่า
แต่ก่อนเป็น
ไหนๆ

เวลาของ
เจ้าหมดแล้ว
ตายแน่แน่
พรตชั่ว

ฆ่ามัน...
ฆ่ามัน...
ฆ่ามัน...

เจ้ากับข้า
ประลองกัน
หลายครั้ง
ฝีมือเป็น
ยังไงต่างก็
รู้อยู่แก่ใจ

ยังไงข้าก็
เหนือชั้นกว่า
เจ้าเยอะ

เจ็บใจนัก
เก็บตัวมา
8 ปี ไม่มี
อะไรดีขึ้น
เลย

ข้าจะ
ต้องแพ้
มันสภาพ
นี้รี
○○

เจ้าหยุดลง ฝ่าเท้า
โลกสเราจึงได้ไม่ตามออก
มาใช้เป็นครั้งสุดท้าย

ถ้ามีเวลา
ย่อยพลังวัตร
ให้หมดก่อน
ข้าคงไม่ต้อง
เป็นแบบนี้

ไม่ ข้าไม่
สามารถทรยศ
ต่อพลังวัตร
ของอาจารย์
หวด ข้าจะ
แพ้ไม่ได้

ฉาวหยาง!
เจ้ามีทางจะชนะมัน
แต่ไม่ใช่ด้วยพลังวัตร
เฮงชวยนั่น!

พลังวัตรนั้น
มีแต่จะทำให้
เจ้าพินาศ

หรือว่า..
เราต้องอาศัย
พลังมาร...?!

เจ้าก็รู้
วิธีเอาชนะ
มหากัสสป
แล้วนี่ เอา
เลยสิ!

ชนะ
ผิงใจข้า
ก็ต้อง
ชนะ!!

เพื่อชัยชนะนัก
พรตฉาวหยาง
ทำได้ทุกอย่าง
ไม่ว่าจะต้องใช้
วิชามารหรือ
ไม่ก็ตาม

เห็นมรียัง
รู้สึกให้มยว่า
มีถึงระเบิดกว่า
มสั่งที่แท้จริง

ปัง

ตาย
ซะ
เดชะ

โลกนี้ไม่มี
อะไรแน่ๆ
ตลอดมาเป็ย
โลกาผลของข้า
ที่ระลึบเจ้าให้
และเป็ยชัยมา
บ้าง!!

ความอภัยศ
ที่ได้จากความ
พ่ายแพ้อย่าง
ต่อเนื่อง ตั้งแต่
อดีตถึงปัจจุบัน
ทำให้นักพรต
ฉาวหยางยอมสูญเสีย
จิตใจธรรมะ
ตกเป็นพาสมารใช้
พลังแห่งความชั่ว
เพื่อพิชิตศัตรู

ขณะที่หลี่ซือหมิง กำลังต่อสู้กับยาอู ลูกสาวหัวหน้าเผ่า พยัคฆ์ชาวกีปรากฏตัวขึ้น

มาคุ้มกันเราอีกแล้ว

องค์หญิงเทียนเจียว เราไม่เคยมีเรื่องบาดหมางกัน ท่านอย่ายุ่งเรื่องนี้ดีกว่า

องค์หญิงเทียนเจียว เป็นใคร?

นางเป็นบุตรธิดาของเจ้าพยัคฆ์ชาวเมืองหนานหนาน

เทียนเจียวแกล้งทำเป็นไม่สนใจคำพูดของชื่อเหล่าเหล่า

เป็นเด็กดีนะ เลื่อนน้อย...

ยาอูพยายามสู้ขอนางหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ

แหะ.. เทียนเจียวไม่เจอชะน่านเจ้าสววยขึ้นนะ

หลีกไป! เหยื่อเจ้าเหม็นจะตาย!!

ยาอูวันนี้เจ้าไม่ได้กินข้าวไร้ถึงผู้เด็กคนหนึ่งก็ไม่ได้

เด็ก? ข้าเนี่ยนะ

ว่าข้าเด็กแล้วเจ้าจะแก้มาจากไหนกัน?

ข้าก็แค่หยอกเล่นกับมัน ไม่ได้คิดเอาจริงด้วยซักหน่อย

ยี้ ยิงฟันอยู่ได้

ฮึ! ยะโสไปเถอะไม่เข้าเจ้าต้องเสร็จข้าแน่!

ยัยแก่ ซ่อนยารักษาไว้ไหนเอาออกมาซะ

อยากปากดีก็เชิญเลย ยิ่งเจ้าสู้กับพวกสกุลชื่อได้ ก็ยังเป็นผลดีกับข้า

ข้าบอกพ่อเจ้าแล้วว่าไม่มียาอะไรทั้งนั้นเขาก็ออกไปหาหมอมาแล้วนี่นา

เฮอะ พ่อข้าเป็นคนชื่อถึงได้หลงเชื่อเจ้าตอนนี้ข้าเป็นใหญ่ในเผ่าพยัคฆ์ชาวแล้ว...

หากยังไม่มอบยารักษาออกมา ข้าจะกวาดที่นี่ให้เรียบเป็นหน้ากลองเลย

ฮีม ยัยนี่เป็น
ผู้หญิงประเภทเดียว
กับหลังจีชอบเอาแต่ใจ
เพราะมีพ่อเป็นใหญ่
คอยให้ท้ายอีกแล้ว
เกลียดนักเชียว...

ชื่อหมิงถูกแกล้ง
มาตั้งแต่เด็กจน
ชิงชังนิสัยเอาแต่ใจ
แบบคุณหนู

เจ้า
อยากได้ของ
ก็ต้องผ่านด่าน
ข้าก่อน!

เจ้า
ฟ้า...

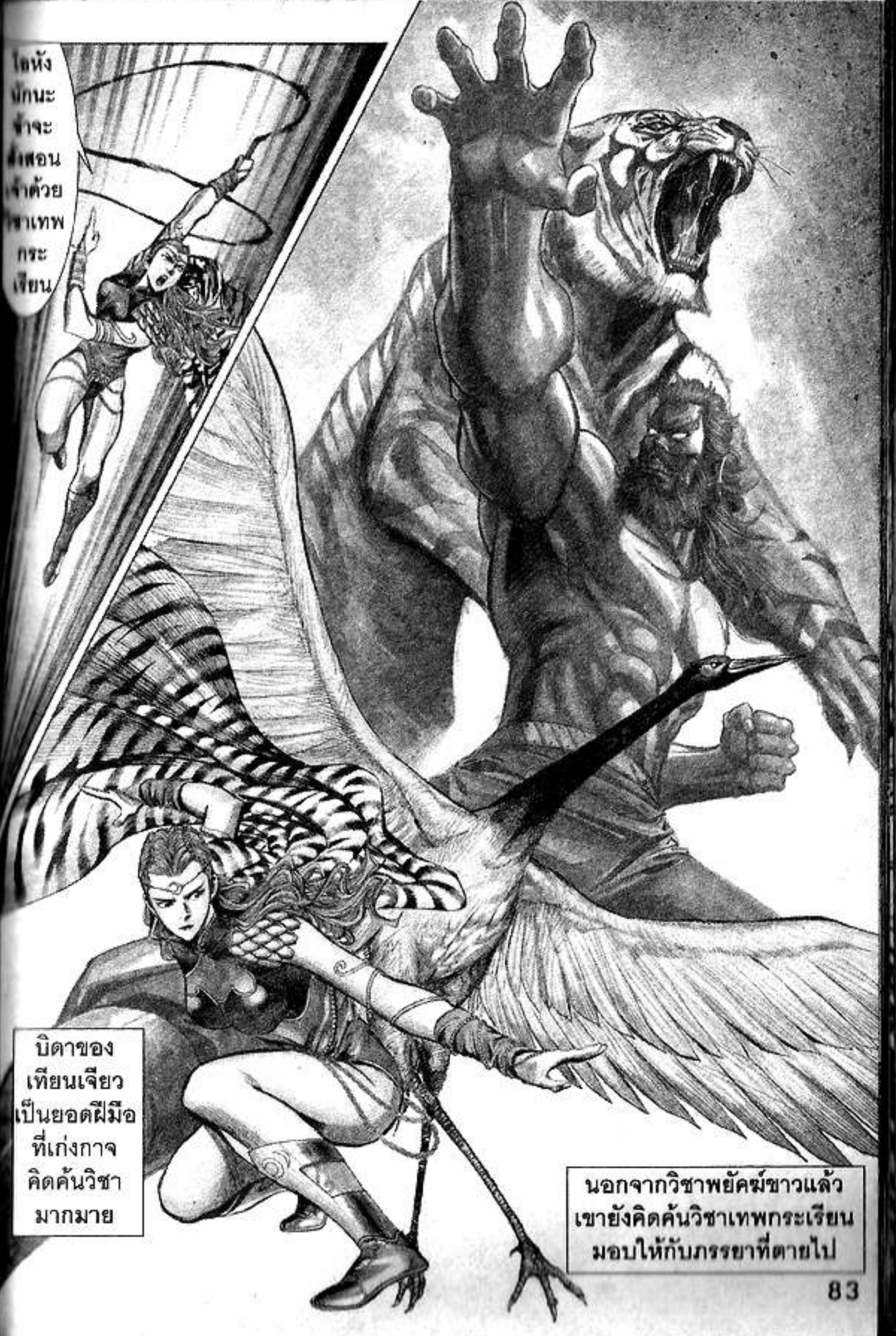
เจ้าไม่ใช่
คนของสกุลชิง
มีสิทธิ์อะไรมา
อ้าปาก

ข้าเป็นเจ้าชาย
ผู้ไร้เทียมทานแห่งจงหยวน
เจ้าฟ้าพิชิตมารแห่งใต้หล้า
ข้ายอมมีสิทธิ์ในทุกเรื่อง

เข้ามาเลย!
ข้าจะออมมือ
ให้เจ้า แต่ถ้ามัก
ก็จงกลับบ้าน
ไปซะ...

โหด
นักนะ
ข้าจะ
พิสูจน์
เจ้าด้วย
วิชาเทพ
กระบี่
เจียน

บิดาของ
เทียนเจียว
เป็นยอดฝีมือ
ที่เก่งกาจ
คิดค้นวิชา
มากมาย

นอกจากวิชาพยัคฆ์ขาวแล้ว
เขายังคิดค้นวิชาเทพกระบี่
มอบให้กับภรรยาที่ตายไป

กระ
เรียด
ชิง
เดมือ

มิชิสัตว์
สุดมหัศจรรย์

ไอ้หนู
ฝีมือ
ไม่เบา

ดี
สั่งสอนซะ
ให้เข็ดเลย

ขนาดเจ้าฟ้า
ไม่ได้ฝึกเคียด
หกเทพของแท้
ยังเก่งขนาดนี้

ชื่อหมิง
เยี่ยมจริง ๆ

อี ยอกัน
เข้าไปเถอะ
คุณหนูของข้า
อ้อมแรงไว้
ต่างหาก

กระเรียดมโหฬาร

แล้ว
ของนาง
มัดขา
หลี่ซือ
หมิงไว้

เจ้า
ฟ้า

ไม่
ต้องเป็น
ห่วง..

ชื่อหมิง
ก็อ้อมแรง
เล่นสนุกไป
ยังงั้นเอง

เจ้ายอมแพ้ซะ
จงเรียกข้าว่าท่านทวด
แล้วข้าจะไว้ชีวิต

ฮ่า ฮ่าไม่ต้องกลัว
ไม่แก่หรอก หน้า
เจ้ามันฟ่องอยู่แล้ว

ชี้เหร่แบบนี้
ยกให้ฟรีๆยังไม่
เอาเลย

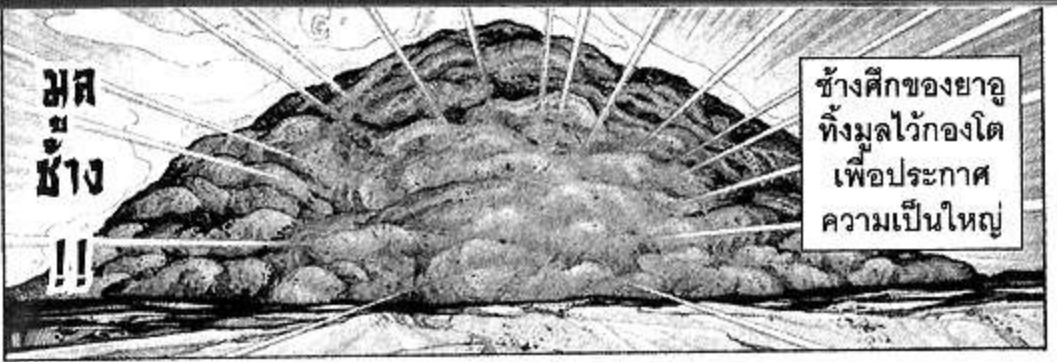
ก๊วน

คอยดู
คัมภีร์อรหันต์
ของข้าบ้าง

ปาก
เสียด
!!

ชื่อหมิงพลิกตัว
กลับเป็นฝ่าย
จูโจมบ้าง

ไปทีน
มดนะ
ไป

มด
ข้าง
!!

ข้างศึกของยาอู
ทิ้งมูลไว้กองโต
เพื่อประกาศ
ความเป็นใหญ่

จ๊

มด

ลูกผู้ชายพูดจริงต้องทำจริง
เทียนเจียวเข้าไปอยู่ในกองมูล
อย่างที่ชื่อหมิงสัญญาไว้คราวนี้
ชื่อหมิงก่อปัญหาเข้าซะแล้ว

เพราะคนที่น่ากลัว
ยิ่งกว่าเทียนเจียว
ก็คือ เจ้าพยัคฆ์ขาว
บิดาของนาง !!

น่าแปลก
ทำไมรู้ๆ
พวกมัน
ถึงสลายไป
เองนะ

สัตว์
ประหลาด
สิ้นฤทธิ์

ทำไม
ถึงเป็น
แบบนี้

ช่างมันเถอะ
พวกมันเล็ก
ต้อเราซะที
ก็ดีแล้ว

กลายเป็นควัน
สีเขียวมุ่งสู่
ยอดเขาง้อไม้

ศิษย์ทั้งสี่
ของมหากัสต
เดินทางต่อ

วิชา ท่า
ปีศาจ ชั้น
สวรรค์ พลัง
ยม

ปีศาจ
ฉาวหยาง
กำลังดูดพลัง
แห่งความชั่ว

เมื่อไอ
ชั่วร้ายซึมเข้าร่าง
ปีศาจฉาวหยาง
ก็มีพลังเพิ่มพูนขึ้น
หลายเท่าตัว

อุกพรตชั่ว!
ปากบอกว่าธรรมะ
กตัญญูวิฆเนศวรพวกนี้

ไอไลน์
หน้าใจ
นี่ไม่ใช่
วิฆเนศวร

ฟ้า

วิชา มิสิต
ปีศาจ เทม
สวรรค์ ฑีไร
เทียม
ตาม

มาร
ฟ้า
?!

ก่อน
ที่เจ้า
จะ
ตาม
ข้าจะ
แสดง
ให้
เจ้า
ได้
เห็น

ฟ้า
ฟ้า

เมื่อครั้งโบราณกาล
ปีศาจสวรรค์กับมารฟ้า
แย่งชิงความเป็นใหญ่ในยมโลก
ปีศาจสวรรค์มาถึงพิภพ
เช่นฆ่าผู้คนมากมาย
วิชาปีศาจสวรรค์ที่หายสาบสูญ
ไปนานปรากฏอีกครั้ง
โดยนักพรตจาวหยาง

มหากัสสป
มีความรักกว้างขวาง
จึงพอจะรู้จัก
วิชามารฟ้า...

ลมโชยพัดพา
วิญญาณชั่วมารวมกัน
ที่ตำหนักคฤสิต
ทำให้บรรยากาศ
ดูน่าสยดสยอง

ฟ้ามีด
ไปทั่ว
ขณะ..

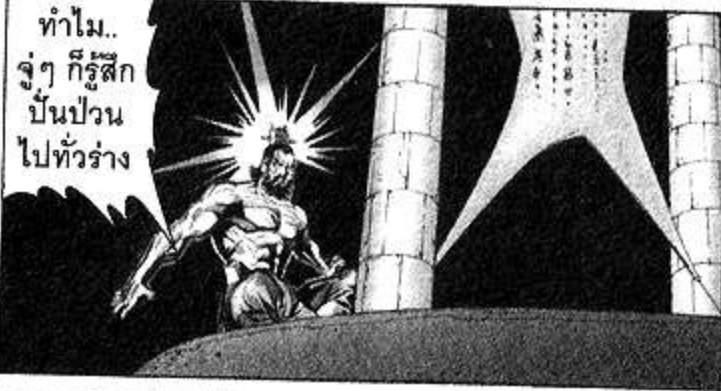

ภายในวังหลวง
ก็สัมผัสได้ถึง
บรรยากาศ
แบบเดียวกัน

ฮ้องแต่
สยหายตั้งแต่
กำลังฝึก
วิชามารฟ้า

ขณะที่
ไอปีศาจสรร
กระจายมาถึง
วังหลวง

ทำไม..
จู่ๆ ก็รู้สึก
ปั่นป่วน
ไปทั่วร่าง

ปีศาจ
สวรรค์
?

ต้องเป็น
พลังปีศาจ
แน่นอน...

วรยุทธ
ในโลกนี้
ไม่น่าจะมีอะไร
มาสู้เราได้นี่นา

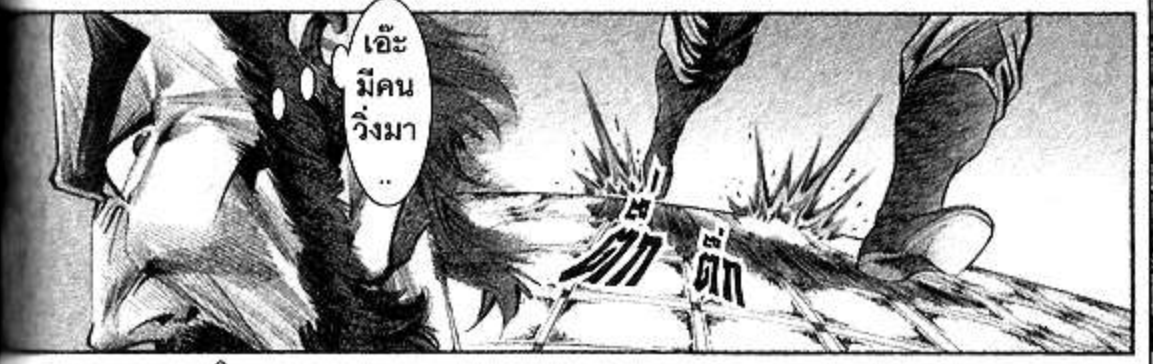
และเป็นพลัง
ที่ทัดเทียมกับ
พลังมารฟ้าของ
เราด้วย

ตลอด
มาถึงมารฟ้า
ก็สู้กับเรา
แล้ว..

บรรดาเทพ
บนนี้มีพลัง
ปีศาจแฝงอยู่
หรือจะเป็นของ
คู่สวามีของมารฟ้า

ปีศาจ
สวรรค์
ปรากฏตัว
แล้ว!!!

เอ๊ะ
มีคน
วิ่งมา
..

หมิงกง
อะไรถึงต้อง
หน้าตาตื่น
มานะ

ขี้ขี้ที่ไอใหญ่
หมิงกง

หมิงกงจงรักภักดี
จึงได้รับความไว้วางใจ
เป็นขันทีคนเดียวที่ได้
รับอนุญาตให้เข้าใกล้
เขตต้องห้ามได้

แต่เมื่อ
มาถึง
หน้าประตู
กลับไม่
กล้า
รบกวน

ได้แต่
คุกเข่า
ขอ

ดูเจ้า
รื้อรันทัก
มีอะไร

ทูลฝ่าบาท
หม่อมฉันไม่
กล้ารบกวน..
แต่ว่า...ทหาร
ก่อกบฏแล้ว
พะยะค่ะ..

แล้ว

ละ..
ฝ่าบาท
เกิดเรื่อง
ใหญ่แล้ว
...

หวังไป
แห่งจางไปซาน
ยกทัพบุก
วังหลวง...

หวังไปรู้ว่า
แม่ทัพหยางกับ
แม่ทัพอีเหวินไม่อยู่
จึงยกทัพมาหมาย
จะก่อกบฏ

บัดชบ
ที่สุด
คิดว่าข้า
ไร่น้ำยา
งั้นหรือ?!

แต่
พวกมันก็
มาได้เวลา
พอดี
นี่หิ

สวรรค์ไปๆจริงๆ
ท่ามกลางสิ่ง
ใต้ที่หวิหวัด
เตรียมกลองทัม
ถ้าจะ...

ฮก
ฮก
ฮก
ฮก

คะ...
แต่ว่า

ฝ่าบาท
เป็นผู้สูงส่งจะ
ปะทะกับคนถ้อย
พวกนั้นไม่ได้นะ
พะยะคะ

อีกอย่าง
ตอนนี้ฝ่าบาท
ก็ต้องเก็บ
พระองค์
ฝึกวิชา

เจ้าจะรู้อะไร
ตอนนี้ศัตรูมี
มากขึ้นเรื่อยๆ
การออกศึกของข้า
ครั้งนี้สำคัญยิ่งกว่า
เก็บตัวฝึก
วิชาซะอีก

ผู้ก่อกบฏสมควรตาย
เลือดของพวกเขา
ช่วยเพิ่มพลังให้ข้าได้
เมื่อนั้นก็จะมีใคร
สามารถต่อกรวิชาमारฟ้า
ของข้าได้อีก

ฮก
ฮก
ฮก
ฮก

หนอย
งูๆ เป็นบ้า
อะไรขึ้นมา

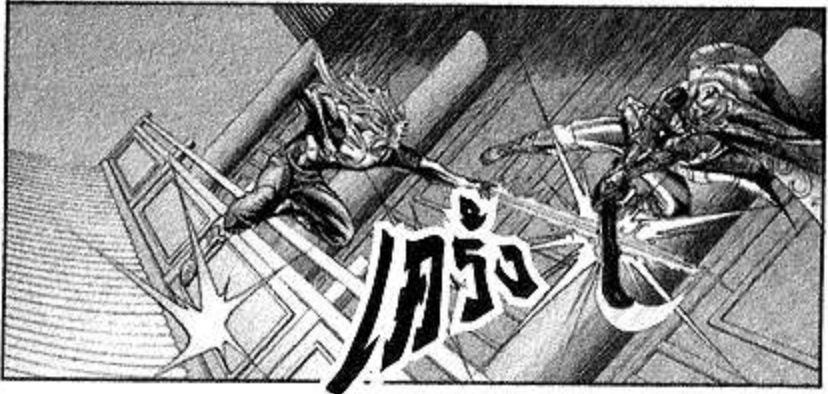
รสชาติ
ความพ่ายแพ้เป็น
ยังไงบ้างล่ะ หิติ

กร๊อง

นักพรตจาวหยาง
กลายร่างเป็นปีศาจ
ขัดมหาทักษปจนกระเด็น
ออกไปนอกต่าหนักดุสิต

กร๊อง

กร๊อง

ชะชะชะ
ปีศาจสวรรค์สยบเทพ
เป็นอริของเคล็ดหกเทพ
ของเจ้าพอดี

กร๊อง

อาจารย์ลุง
ได้เปรียบกว่า
วิชาปีศาจนี้
น่ากลัวจริง

กร๊อง

เจ็บใจนัก
หากเป็นแบบนี้
ต่อไป เรา
ตายแน่

มี
มาต
ย
โล

กรง

กรง

พลังดาบที่มา
พร้อมกับพิฆาตยูล
นั้นร้ายกาจ แม้แต่
พลังกระบี่ของ
ฉาวหยางยังสู้ไม่ได้

กรง

กรง

ปีศาจ
อาละวาด
สวรรค์

กรง

แต่
ฉาวหยาง
ก็ยังมีชีวิตอยู่

หิ คิดจะ
สู้ตายกับ
ข้าเรอะ

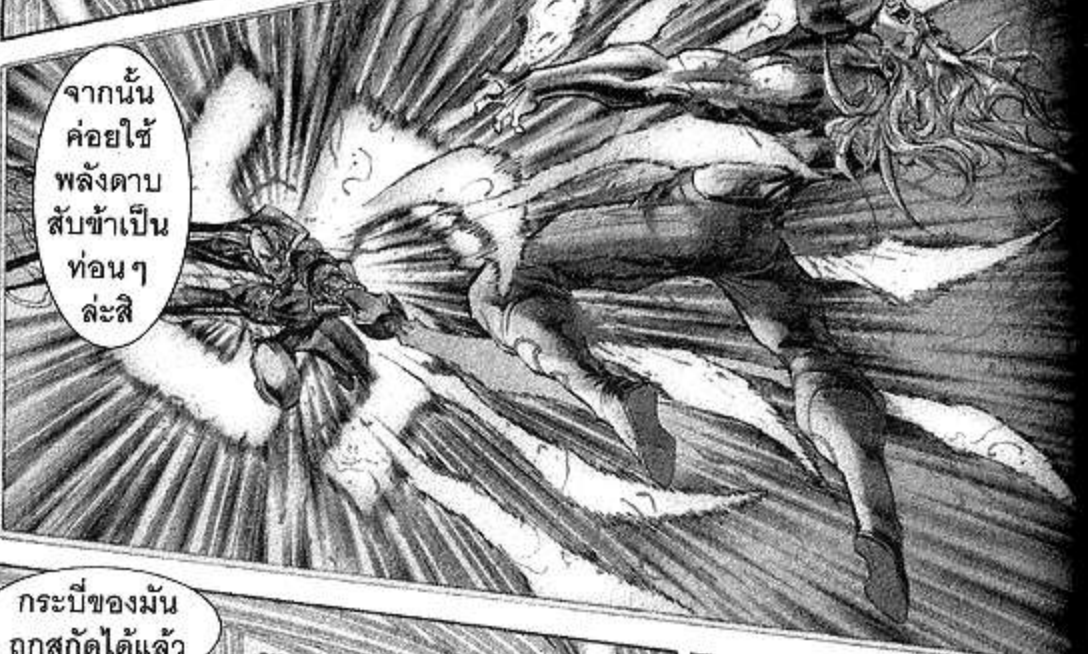

คิดจะให้
ความกดดัน
เอาชนะข้า

มันตั้งใจ
จะสกัดกระบี
ของข้า...

จากนั้น
ค่อยใช้
พลังดาบ
สับข้าเป็น
ท่อนๆ
ละสิ

กระบีของมัน
ถูกสกัดได้แล้ว

เสียดายที่ข้า
อ่านความคิด
ของเจ้าออก
หมดแล้ว !!

เมื่ออ่านไฟ
ของศัตรูออกย่อม
เป็นผลดีแก่ตน

ก๊ี้ม
มี
ตรา
ตะวัม

ฉาวหยางตั่ว
กระบีสลายพลังดาบ
มหากัสสปกลายเป็น
ฝ้ายเสียเปรียบ

มหากัสสป
ถูกคมกระบี่
จนเลือดกระจาย

อาจารย์
เราแพ้...

มหากัสสป
ตกลงมา
กระแทกพื้น
อย่างรุนแรง

เคล็ด
หกเทพ
ไม่อาจ
ช่วยอะไร
มหากัสสป
ได้เลย

เป็นไปไม่ได้
เราจะแพ้ได้ไง

สา
หารณ์

ศิษย์ของ
มหากัสสป
ตามมาถึง
พอดี

รวม
ห้า
เทพ
!!

เพื่อช่วยอาจารย์
พวกเขาพร้อมตัวกัน

มสัง
เทพ
สี่สี่

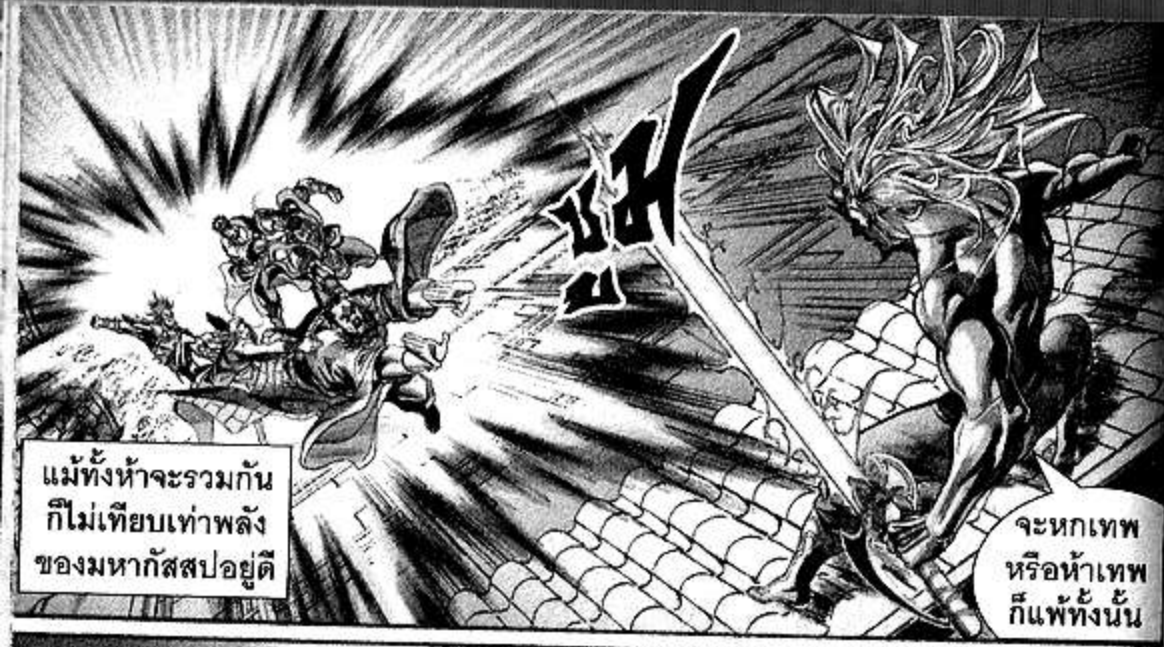
ดับ
โพธิ์
สัตว์

โพธิ์
สัตว์
ศลิสม
มสัง

วิหิระ
นิชยชาติ

กัมภีร์
สรวดีมุต

ศิษย์ทั้งห้า
ต่างใช้วิชา
ที่ตนถนัด
ต่อสู้กับศัตรู

แม้ทั้งห้าจะรวมกัน
ก็ไม่เทียบเท่าพลัง
ของมหากัสสปอยู่ดี

จะหกเทพ
หรือห้าเทพ
ก็แพ้ทั้งนั้น

วชิระสลาย

ฝ่า
มีด

สรวัดตัด

โมธิสัตว์
กระพายน

อัสชนิดัน

โมธิสัตว์
สิ้น
ฤทธิ์

ปีศาจ
ฉวางหยาง
พิชิตห้าเทพ
ในพริบตา

ฮึก

ฮึก

ฮึก

ลัทธิสุชาวดีไม่เอาไหน
หากพวกเจ้าฉลาด
ก็รีบมาอยู่กับข้า
จะได้เสพสุขร่วมกับ
ผู้ยิ่งใหญ่ปีศาจสวรรค์

อาจารย์ลุง
เอาชัยด้วยวิชาमार
สำนักเทียงธรรม
จบสิ้นกันแล้ว

ตี
ตี
ตี

มหากัสสป
เจ้าคงจะเจ็บปวดจน
อยากตายแล้วสินะ..
แต่ยังก่อน

ข้าจะ
ให้เจ้า
ได้ลิ้มรส
ความ
ทรมาน
ที่ยิ่งกว่า
การตาย

ข้าเป็นถึง
มหากัสสป
ไม่มีวัน
ยอมแพ้
หรือ

มหากัสสป
รวบรวมพลัง
เหือกสุดท้าย
เพื่อสู้ตาย

ไอ้โหดเจ้า
ตรอมตรอง
ซึ่งฟัง
ของเจ้า

กระบี่
สุริยศักดิ์
กล้าขัดขืน
ข้ารี

คนกับกระบี่
แตกแยก
มหากัสสป
จึงได้โอกาส

อาจารย์ลุง
จะทำอะไร

ข้าระสังหาร
ลูกของเจ้า
กันซึ่งฟัง

ซึ่งฟัง..
มันก็หลง
รักซึ่งฟังรี

ความคิดชั่วร้าย
บังเกิดขึ้นในจิตใจ
ของจาวหยาง
ซึ่งผิดต่อกระบี่
สุริยันในมือ
กระบี่จึงเกิด
อาการต่อต้าน
ไม่ยอมอยู่ในการ
ควบคุมทันที

ไม่ยอม
ให้ข้าฆ่าสม
อย่างผู้หริ
ข้าระฆ่า
ชะอย่าง

ธรรมะกับอธรรม
ไม่อาจเข้ากันได้
กระบี่ไม่ยอมอยู่
ในการควบคุมแต่
นักพรตก็ยังฝืนอีก

พลังชีวิต
ต่อต้าน
กันเอง
ในตัว
จาวหยาง

ความดีอัน
ของเขามีแต่
จะทำให้ชีพจร
ปั่นป่วน

กระบี่สุริยันไม่ยอม
เชื่อฟังอาจารย์ลุง
แต่ดูเหมือนอาจารย์ลุง
จะเอากระบี่อยู่แล้ว

หลังจ
ผู้เอาแต่นิ่งเฉย
ลงมือแล้ว

ตาม

กระบี่สุริยัน
ขัดขืนไม่ยอม
ฟังคำสั่ง
นักพรตจึงไม่คิด
จะใช้มันอีก
หันมาใช้ร่าง
หลังจที่เป็นที่เสียบ
กระบี่ฝักไว้แทน

ตก
ข
ตึง
!!

ศิษย์
พี่..

นี่
คิดจะทำร้าย
ข้าระ

ควม

หลังจถูกแทง
ลอยละลิวสู่เหวลึก
จนฟังไล่ตามไปติดๆ
อย่างไม่คิดชีวิต

ตา
เรื่อง
ตา
ขีตา
!!

นี่
ระ
ส่ง
เสริม
เก็บ
แสง
!!

เหวลึกขนาดนี้
ตกลงไปต้อง
ตายแน่นอน

จนฟัง
ลาก่อนพบกัน
ชาติหน้า

คุณพ่อกว่าไว้ได้ทัน
แต่แรงดึงมีมากเกินไป
จะต้านได้ จุดให้
คุณพ่อดึงลงไปด้วย

ศิษย์พี่...
ศิษย์พี่ยอม
เสี่ยงตายเพื่อหลังจี้
พวกเขาผูกพันกัน
เหลือเกิน

คุณพ่
เจ้าใจเหลือเกิน
เข้าสู่สูญเสียความ
บริสุทธิ์ไปแล้ว
จะช่วยข้าไว้
ทำไมอีก

หลังจี้ตกเหว
ต้องตายแน่นอน
มหาภัสสปจึงพาดดาบ
เข้ากลางตัวนักพรต
เพื่อแก้แค้นให้ลูกสาว

วิชาหกเทพ
แสดงพร้อมกัน
ตั้งแต่สู่มาก็
ไม่เคยมีคู่ต่อสู้
คนไหนเจอ
แบบนี้พร้อมกัน
มาก่อนซะที

คราวนี้ถ้ามหาภัสสป
แพ้อีกก็ไม่ต้องมีชีวิต
อยู่ต่อไปอีกแล้ว

เสียด

มสัง

เทพ

อัสมิ

หก

เทพ

มี

มาต

ยุส

วิระ
นัชชิต

โพธิ

สัตว์

กัม

กสัง

เกรง

ตัม

โพธิ

สัตว์

กัมภีร์

อภิมุติ

นักพรตจาวหยาง
ถูกดาบอัสนีเล่นงาน
จนพลังแตกซ่าน
ไม่อาจควบคุมไว้ได้อีก

ดัง

ท่าสุดท้ายของ
เคล็ดหกเทพทำให้
พลังของนักพรตสลาย
ต้องร้องเสียงหลง
ด้วยความเจ็บปวด

ดัง

การต่อสู้ยุติชะที
แม้หากัสสปจะชนะ
แต่ก็ต้องสูญเสีย
ลูกสาวสุดที่รัก
จนไม่อาจตั้งใจ
กับชัยชนะของตน

นักพรตจาวหยาง
พ่ายแพ้แกมยัง
สูญเสียพลังจนหมด
ไม่ต่างอะไร
กับคนพิการ

เมื่อพลัง
ปีศาจสลายไป
นักพรตเหลือเพียง
แววตาที่สิ้นหวัง

อาจารย์ลุง
แข็งแกร่งด้วย
พลังปีศาจ แต่
ก็พินาศด้วย
พลังปีศาจ

ถ้าไม่เป็น
เพราะข้าทั้ง
กระบี่ไป

คิดริว่า
เจ้าจะชนะ
ข้าได้?

เจ้าจะมี
อะไรหรือไม่
แล้วไง...

ฝั่ง
สุดท้าย
ข้าก็
ชนะ

จง
ตาย
ซะ
เจ้า
คน
สาหัส

มหาภัสสป
กำลังจะลงมือ
แต่ดาบอัสนีถูก
มือข้างหนึ่งจับไว้

อะไรกัน
ใช้มือเปล่า
จับคมดาบรี

หยางสินก่าน
ผู้เป็นเชียงอี่
กลับชาติมาเกิด
ตามหาดาบอัสนี
ด้วยความรู้สึก

300 ปีแล้ว
ที่เราไม่ได้พบกับ
ดาบอัสนี
เจ้าตีใจมั๊ย!?

ง
ง
ง
ง
ง

เมื่อซึ่งดาบ
อัสนีมีที่
นวางสี่นุกา
มวิสมที่ระ
ลู่ทุกเมื่อ

สุยหยางตี้ตัดสินใจออกรบกับกองทัพกบฏ
ของหวังโป้แห่งฉางไปซานด้วยตัวเอง

กองทัพกบฏตั้งแควรรออยู่
ห่างจากวังหลวง 80 ลี้

หวังโป้สามารถ
รวบรวมคนอยากตาย
ได้ถึงห้าหมื่น นับว่า
ไม่เบาจริงๆ

ฝ่าบาท พวกมัน
ไม่เคยรับการฝึกฝน
ที่ถูกต้อง เทียบกับ
กองทัพของเรา
ไม่ได้หรอก
พะยะค่ะ

สุยหยางตี้ยืนแถวหน้าสุด
คู่กับหลี่หยวน โดยไม่มี
ท่าทางหวาดวิตกใดๆ
แม้แต่น้อย นับเป็น
ฮ่องเต้ที่หัวหาญ

ดี วันนี้ข้า
จะให้หวังโป้
ได้เห็นฝีมือของ
ฮ่องเต้บ้าง

ฝ่าบาทเอาแต่เสพสุข
จนปวงประชาไม่พอใจ
ไม่เพียงไม่กลับตัวยังจะ
ทำสงครามอีก เชื้อ

ถ้าได้แสดงฝีมือ
ต่อหน้าฝ่าบาท อนาคต
คงจะไปไกล

หยางชู่
กับอี่เหวิน
สองพ่อลูก
ต่างออกไป
ตามหา
กระบี่
สุวรรณค์

หลี่เจี๋ยมูเจี๋ย

หลี่ชวามู่

หลี่ชวามู่

หลี่หยวน
สี่พ่อลูก
จึงต้อง
ทำหน้าที่
คอยคุ้มกัน
ฮ่องเต้

เสียดายที่รองไม่อยู่
ไม่รู้เจ้าเจิ้งเจียวจิน
พาเขาไปไหน

ทูลฝ่าบาท
หม่อมฉันเห็นว่า
เราควรแยกกำลัง
เป็นห้าสาย

โหลยี่เฮ่

ไม่ต้อง
ยุ่งยาก
นักหรอก

ข้าจะ
แสดงฝีมือ
ให้ทุกคน
ได้เห็นเอง

ฝ่าบาท
ข้าก่อน

ไปรด
ไคร้
ตรง....

ฝ่าบาท
ไม่ควรเข้าไป
ใกล้พวกนั้นนะ
พะยะค่ะ

เรื่องต่อสู้
ปล่อยเป็นหน้าที่
พวกเราเถิด

ช่องแคบใจร้อน
ต้องการออกรบเอง
เหล่าแม่ทัพถึงกับตกใจ

คิดจะ
ขัดขวาง
ข้าเรอ

ตกเข้า
ให้หมด

สุยหยางตี้ต้องการแสดงฝีมือ
ยอมไม่ต้องการให้ใครขัดขวาง
เขาคัดมือเพียงครั้งเดียว
ม้าของสองแม่ทัพถึงกับเข่าทรุด

จงนิ่งตา
ดูให้ดี
ทีนี้แล้วก็

ผลของการ
ตัดสินใจ
จะไปถึงใจ

สุยหยางตี้
คิดว่า
พุ่งตรง
เข้าไปยัง
กลุ่มทหาร

โจรสลัดหวังไป
เข้ามารับอาญา
เต็มหัว

ฆ่า

ตอนนี้
แหละ
เหมาะสมสุด

เจียนเจิน
ห้ามวูวาม

?!

สองเตี้ยว
หมดเวลา
ของเจ้าแล้ว

หา...
ฝ่าบาท
มิวชานี่
ด้วยหรื
!?

นี่มัน...
พลังมารฟ้า
ที่สาบสูญไป
นาน

ฮ่องเต้ปล่อยพลัง
ผลึกธนูทั้งหมด
ให้หันทิศกลับไป

ลูกธนูย้อนกลับมาปัดชีพ
ทหารไปมากมาย

พลังมารฟ้าดำเหยื่อ
สูบเลือดเนื้อของทหารจนหมด
เหลือไว้แต่ซาก

สูญยางดี
ตะลุยฝ่าเข้าไป
ในกองทัพ
ราวกับเสือ
วิ่งเข้าฝูงแกะ

คนตายมั่วล้ม
เศษเนื้อกระจาย
กลิ่นความเลือด
พุ่งไปทั่ว
เป็นสภาพที่
น่ากลัว
ยิ่งกว่านรกเวจี
เสียอีก

ทหารกบฏของหวังโป
ไม่อาจต้านทานการลงมือ
ที่เข็มโหดได้ ต้องล้มตายเป็นเบือ

สมทบของหวังโง่
ฆ่าระโง่งให้เฝ้าตาย
อย่างสมน้ำ

หวังโง่

นึกไม่ถึงว่า
ช่องเต้ชั่วจะร้ายกาจ
ขนาดนี้...

ส่า

ฮ่าก

ช่องเต้เมามันกับการฆ่า
ใช้มือเปล่าฟันทั้งม้าและหวังโง่
ขาดกลางลำตัวอย่างน่าสยดสยอง

ทำไม...
ถึงเป็น
แบบนี้...
ไปได้...

ฮ่าก

ข้าไม่
ยอม...

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

ช่องเต้ยังไม่สะใจ
ใช้ลมหมุนหอบ
ซากศพทั้งหมด
ขึ้นไปกลางอากาศ
เพื่อคให้ละเอียด
เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

กรอ

ฮ่า

สมทบ
ต่อต้านข้า
จะต้อง
ได้รับโทษ
อย่าง
สาสม

ภาพที่น่าสยดสยองนี้
จะจบลงเพียงแค่นี้หรือไม่ ?

ไม่เลย ! ช่องเต้ไม่เพียงทำเพื่อความสนุกเท่านั้น
แต่ยังทำเพื่อต้องการของสำคัญ
เพื่อใช้เพิ่มพลังมารฟ้าของตน
นั่นคือ เลือด เนื้อ และกระดูกของเหยื่อ

ฮ่องเต้
ใช้ปากกรับ
เลือดที่หยด
ลงมาเพิ่มพลัง
ภายใน

ใช้ผงกระดุก
เสริมความ
แข็งแรงของ
กระดุก

ใช้เนือบด
เสริมกล้ามเนื้อ
ตัวเองให้
แกร่งขึ้น

ฝ่าบาท
ฝึกวิชามาร
แบบนี้ตั้งแต่
เมื่อไหร่?

มันร้าย
นัก

สมุหราช
รงจัดการตัวเองซะ
ถ้าจะได้ไม่ต้อง
สงมือ

มาร
ฟ้า
ต้า
วิษณุพาน

ประทุง

เลือดปีศาจ
กระจายไปทั่ว
เหล่าทหารกบฏ
ต่างหันมาฆ่า
กันเองราวกับถูก
ปีศาจเข้าสิง

ซากศพ
กลาดเกลื่อน
ไปทั่วพื้น

เป็นภาพที่อนาถ
ไม่แพ้การกระทำของ
ฮ่องเต้เมื่อครูนี่เลย

ข้า ข้า...เลือดและเนื้อ
มากมายพวกนี้ช่วยเพิ่มพูน
พลังวัดให้ข้าจริงๆ ด้วย
อีกไม่นานข้าก็จะบรรลุ
ถึงขั้นมารฟ้าที่แท้จริงแล้ว

นำกลัวเหลือเกิน
ฝ่าบาทต้องการเตือนพวกเรา
ไม่ให้กล้าคิดก่อกบฏอีก

ฝ่าบาทปิดบัง
ฝีมือที่แท้จริงไว้
วันนี้ยอมเปิดเผย
แสดงว่าต้อง
มั่นใจในฝีมือ
แล้วจริงๆ

หยวนจี้ทนดูภาพ
สยดสยองไม่ได้
ถึงกับอาเจียน

ถึงจะเป็นกบฏ
ก็ไม่น่าลงมือ
เหี้ยมโหด
ขนาดนี้

เสียดายที่มือข้า
มีตุ้มเหล็กถ่วงไว้
ไม่งั้นต้องซัดขวาง
ได้แน่

ข้าจะ
ไร้เทียมทาน
จะต้องไม่มีใคร
มาต่อต้าน
ข้าได้

สักวันข้าจะ
ต้องแข็งแกร่ง
อย่างนี้บ้าง

ฝั่งจะมี
ใครกล้า
เป็นศัตรู
กับข้า
อีกมั๊ย
?!

กองทัพกบฏย่อยยับ
ไม่มีใครรอดชีวิตแม้แต่คนเดียว
สนามรบกลายเป็นลำน้ำเลือด
แต่ช่องแตกลับหัวเราะราวกับบ้าคลั่ง

นักพรต
จาวหยาง
ใช้พลังปีศาจ
จนเอาชนะ
มหากัสสปได้

แต่กระนั้น
สุริยันกลับ
ไม่ยอมอยู่
ในการ
ควบคุม

มหากัสสป
จึงได้โอกาส
เอาคืนบ้าง...

ทันใดนั้น
หยางสินก่าน
ก็ปรากฏตัว
และจับตาดอสนีไว้
ด้วยมือเปล่า

มหากัสสป
เจ้าเองที่ช่วย
ดูแลตาดอสนี
ให้ข้า

กว้าง

ดาบ
อัสมี
ก็สูญ
แหลม
เดิม
แล้ว
!!

หยางสินก่าน ?!
ไม่เจอแค่เดียวเดียว
ฝีมือของมันรุดหน้า
ขนาดนี้เชียว

หยางสินก่านกระชากตาดอสนี
คืนจากมือของมหากัสสป
ได้อย่างง่ายดาย

ชิงตาด
ง่ายขนาด
นี้เชียว

น่ากลัว
เหลือเกิน...

คืนเจ้าของเดิม
อะไรกัน ? มันคิดว่า
ตัวเองเป็นเชียงอี่
ริง

น่ากลัวจัง
ทำทางจะ
ไม่เป็นมิตร
ซะด้วย

ซ่า ซ่า ซ่า
ดาบอัสนี

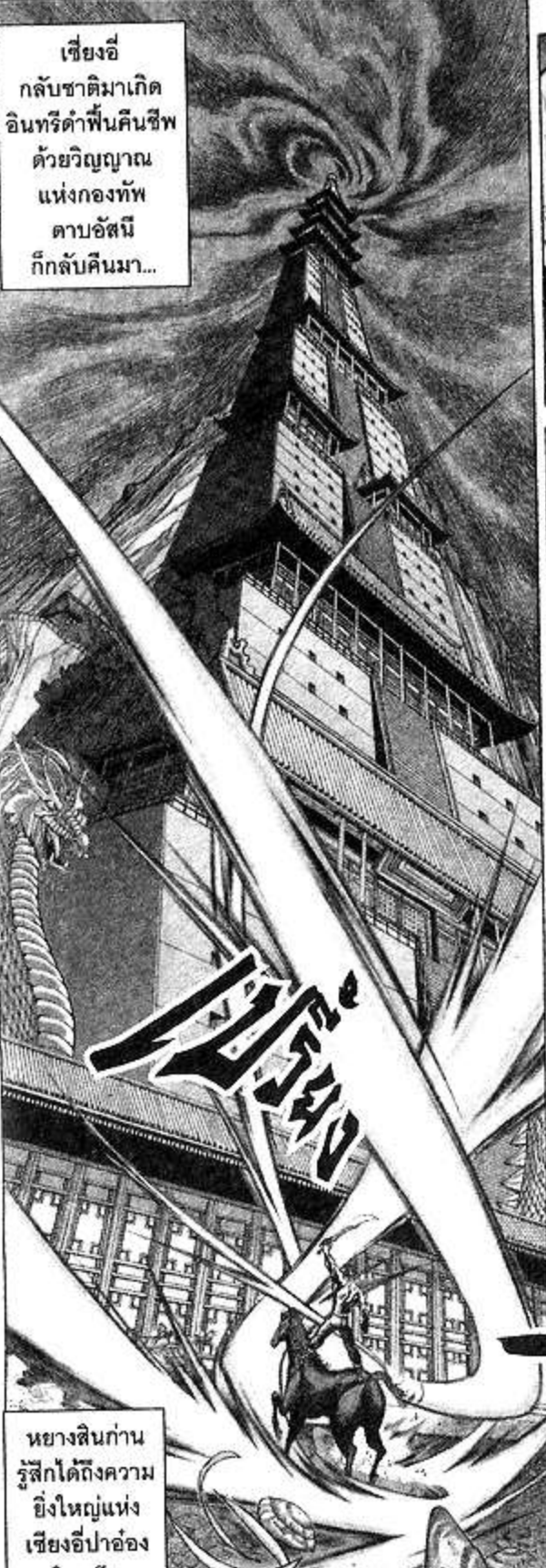
มวกเรา
สามนิ้วขาด
ได้กลับมา
ขมุดด้วยกัม
มัทแล้ว

เตรียม

แผ่ชุดมุ
ที่เราเสียไป
ในอดีต
วันหนึ่งสอง
ทวงคืน
ให้ได้ !!

ดาบอัสนีอยู่ในมือของ
หยางสินก่านถึงกับออกอาการลึกลง
ปล่อยสายฟ้าออกมามากมาย

เซียงอี่
กลับชาติมาเกิด
อินทรีดำพินคินซีฟ
ด้วยวิญญาณ
แห่งกองทัพ
ดาบอัสนี
ก็กลับคืนมา...

หยางสินก่าน
รู้สึกได้ถึงความ
ยิ่งใหญ่แห่ง
เซียงอี่ป่าอ้อ
ในอดีต

เราเคยคิดว่าตัวเอง
เป็นหนึ่งในดาบอัสนีแล้ว
ไม่นึกว่าพลังที่เปล่งออกมา
ยังไม่ถึงครึ่งของมัน

ซ่า ซ่า
ดาบอัสนี
เจ้าองดีใจสินะ
ข้าขอสองตัว
หม่อมฉัน

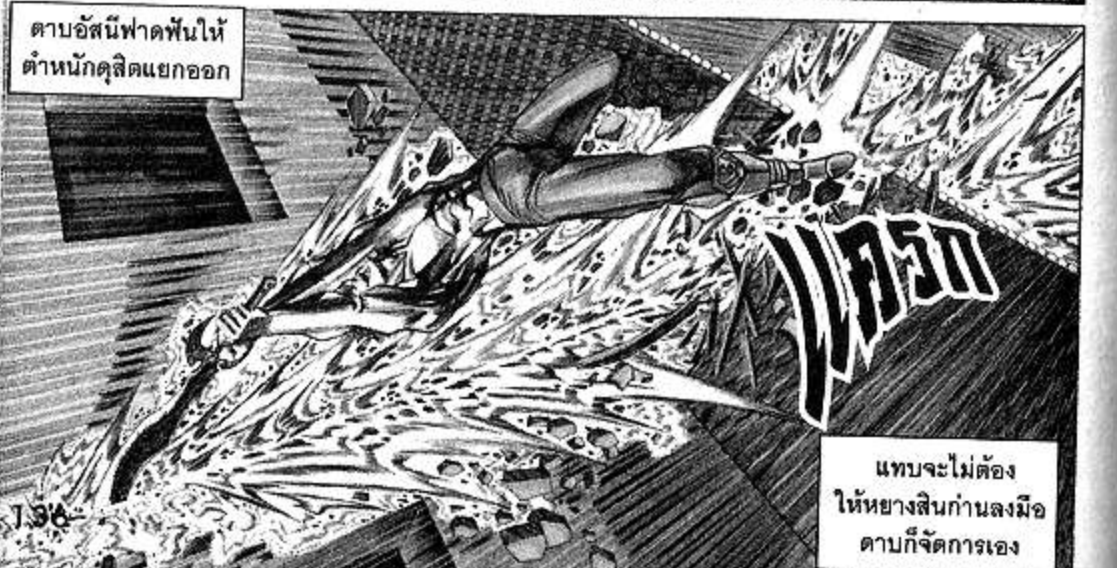
สิง

มสัง
อัสนิ
ม่วง

อัสนิ
ทิม
หัต

อหากรู้ว่า
พลังของเจ้า
เท่งการถึง
ขั้นนี้โตมแล้ว

ตามอัสนิฟาดฟันให้
ตำหนักคฤสิดแยกออก

แทบจะไม่ต้อง
ให้หยางสินก่านลงมือ
ตามก็จัดการเอง

ตามเดี่ยวเท่านั้น
ตำหนักคฤสิดที่ยืนยง
ก็ต้องพังทลายลงมา

โศก

สะใจ - สะใจจริงๆ
ตามสมควรเป็นที่สุด
ถึงเวลาที่เราระดม
ไปด้วยกันแล้ว

เซียงอี่และตามอัสนิ
กลับมาพร้อมกับความแค้น
เห็นทีคราวนี้คงจะหลีกเดียว
ความวุ่นวายไม่ได้เสียแล้ว

ราชกา
รริงๆ!!

มดิ่ง
อัสมี
ม่วง
!!

เป็นวิชา
เฉพาะของ
เซียงอี่นี่นา

ในอดีต
ข้าต้องพินาศ
เพราะความ
เมตตา

วันนี้ข้าจะต้อง
เหยียดมือ จะไม่ให้อดีต
ข้าร่อยเดิมเด็ดขาด

เซียงอี่
รี?!

มันใช้พลัง
อัสมีม่วง หรือจะเป็น
เซียงอี่กลับชาติ
มาเกิดจริงๆ

มหากัสสป เจ้า
เป็นคนปลดปล่อย
ดาบอัสมีนี้ออก
จากยันต์ของ
จางเหลียง

เห็นแก่
ผลงานของเจ้า
ข้าจะให้โอกาส
เจ้าทำงานรับใช้ข้า
เจ้าจงคุกเข่า
เดี๋ยวนี้

อัส
มี
ม่วง

หึ ข้าจะลুকนัง
ก็พร้อมยกช่องเต้
ไม่เคยคุกเข่า
ให้ใคร

อัสมี..
ข้าหรือเร็ว
ข้าก็ต้องฆ่า
หย่างกว้าง
อยู่แล้ว

ถ้าจัดเจ้า
ชะวันนี้ก็ดี
จะได้ลดพวก
ของมันไป
ในตัว

อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี
อัสมี

การตีตุรตุ
มีแต่ระทาก
ให้เริ่มปวด
มากมั่ง

หา..พลัง
ดาบของมัน
เกรี้ยวกราด
เกินไป..

วิระ
อัสมี
อัสมี

มหากัสสปฝันรับดาบ
พร้อมกับควดพลังวัตร...

ต้องใช้ถึง
สามกระบวนท่าถึง
จะรอดมาได้วีนี...

ตาย..
ตายเน...

อย่า
ทิ้งใจ
เด็ด

อย่า
ทิ้งใจ
เด็ด

อย่า
ทิ้งใจ
เด็ด

ถ้าไม่บาดเจ็บ
อยู่ก่อน เราคงไม่ต้อง
เป็นถึงขนาดนี้

สามารถตามทางได้
สมตามนิสัยของข้า
มีนว่าไปไหนคงหลง
เจ้าแล้ว !!

เจ้า

เจ้า

สกเน็ช
อย่า

จ่านเยื่อไม่อาจทนดู
มหากัสสปตายไปต่อหน้าต่อตา
นางยอมรับเขาเป็นพ่อแล้ว
แต่นางจะช่วยเหลือเขาได้

คุณหนู
ยี้...

เทียนเจียว
ไม่เป็นไร
ใช้มีย

หลี่ซือหมิง
เล่นงาน
เทียนเจียว
จนพลัดตก
ลงไป
กองมูลช้าง

ก่อนนี้มี
นกเอี้ยงตกหน้า
วันนี้มีองค์หญิงกินมูล
ขำ ขำ

เจ้าไม่น่า
เล่นกับมูล
เลย...

ข้าว่า
ขำ ขำ ขำ
ทนไม่ไหว
แล้ว

โธเอ๊ย
อุตสาห์
จะช่วย

ไม่ต้อง
เข้ามาช่วย
ใส่ตัวไป
ให้หมด

โธเด็กขำ
ข้าจะมาแก้

คนละรอบนะ
ตาเจิง ถึงตา
เจ้าแล้ว

นางเปื้อนมูล
ไปทั้งตัวแล้ว
มาโยนให้ข้า
เจ้านี่มันร้าย
จริงๆ

การรู้จักเจ้า
เป็นความช่วย
ของข้าแท้ๆ

องค์หญิงตัวเหม็น
ข้ารับมือเจ้าเอง

กระเด็น
ท่อง
แดนมณฑล

ฟ๊า

ฟ๊า

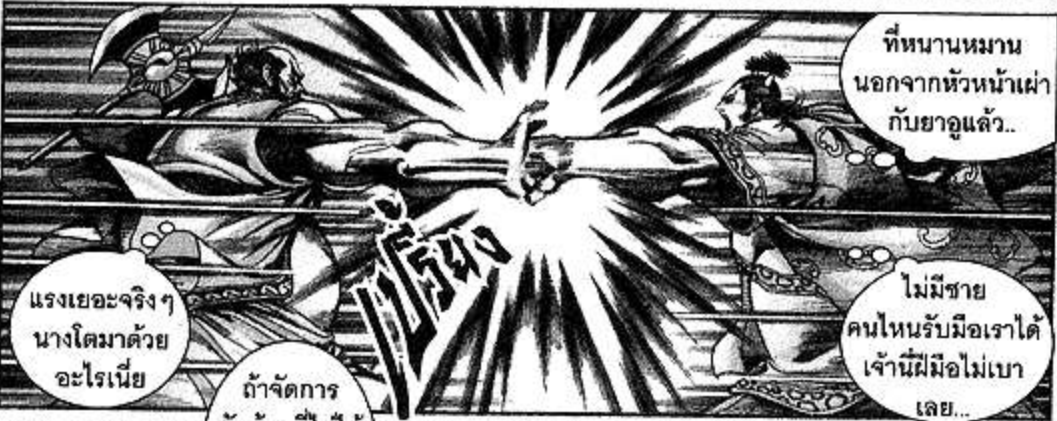

อานา
จัดการ
เจ้าอ้วน
นี่ที

โอโห
วิชาตัวเบา
ไม่เลว

เจ้าหมตอน
ข้าจะส่งสอน
เจ้าเอง

ดีอข้าอยู่ได้
เห็นข้าหลอรีใจ

ทีหนานหมาน
นอกจากหัวหน้าเผ่า
กับยาอแล้ว..

แรงเยอะจริงๆ
นางโตมาด้วย
อะไรเนี่ย

ถ้าจัดการ
ยัยอ้วนนี่ไม่ได้
ต้องโดนชื่อหมิง
เยาะเย้ยอีก
แน่

ไม่มีชาย
คนไหนรับมือเราได้
เจ้านี่ฝีมือไม่เบา
เลย...

นี่!
ทั้งมุด
ทั้งตด
ทนไม่...

กว่าจะหยุดได้
ก็ต้องถอยไปไกล..

ยืม
อะไร?

ข้าเคยจัด
เวทึประลองยุทธ์
เพื่อหาคู่...

แต่ผู้ชายเมืองนี้
ไม่มีใครล้มข้าได้สักคน
เจ้า...เจ้ามีเมียแล้ว
หรือยัง

อานาไม่ทันพูดจบ
ก็ต้องลอละลี้ด้วยแรง
ของเจิงเจียวจิน

ข้าเคย
สาบานไว้ว่า
จะแต่งงานกับ
ผู้ชายที่ล้ม
ข้าได้...

เหอ!
น่ากลัวชะมัด..
ขอบใจนะ....
รับไมตรี
ด้วยใจก็พอ

เกี่ยวอะไรกับเจ้า
ถามนี่ถามโน่น
จะหาคู่ให้รีใจ

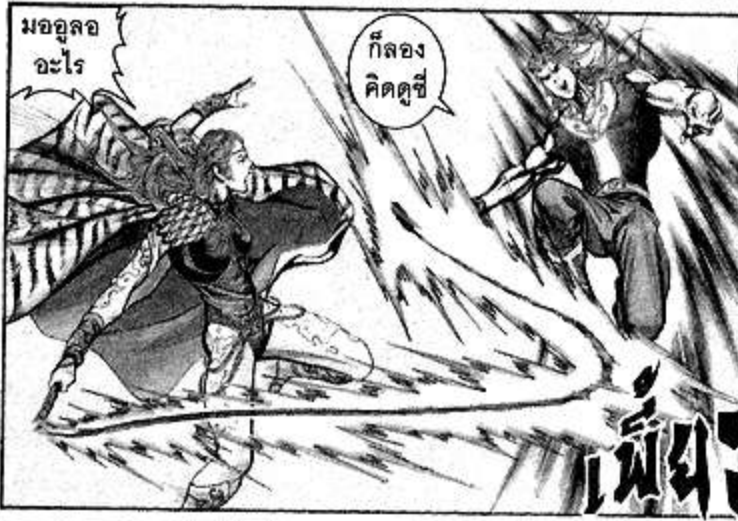
อย่าเพิ่งไปตี
คุยกันก่อน...

ชื่อ..ชื่อหมิง...
ช่วยด้วย

ฟังก

องค์หญิงมออุลล
ยังไม่กลับบ้านอาบน้
อีกหรือจะ ?

มออุลล
อะไร

ก็ลอง
คิดดูซี

มอ..
อุ..
ลล?

มุล ?!

เพี้ยะ

เจ้าว่า
ข้าเป็นมุล
อยากตายนัก
ใช่มี

ข้า...
ตัว همینไม่พอ
นิสัยยังบูดอีก
ต่างหาก

ข้า
ระม่า
เจ้าชะ
!!

เทพ
กระเจี๊ยม
จก
เพี้ยะ

เพี้ยะ

ผล
เป็นไม่ได้
ร้ายกาจ
จริงๆ...

กระเจี๊ยม
ทุ่งแดมเทศ

เพี้ยะ
เพี้ยะ
เพี้ยะ

ดิบเข้าไปให้พอ
เดี๋ยวข้าจะเหวี่ยงเจ้า
เข้ากองมุลอีก

แต่ชื่อหมิงกลับ
คว่ำตัวนางไม่ได้

อ้าว!
ไปอยู่ข้างหลัง
ตั้งแต่เมื่อไร

ก่อนจะมาเจ้า
ข้าจะให้เจ้าได้กินมูต
เหม็นๆ บ้าง

ชื่อหมิง
เอาแต่omyม...

เพราะเขา
มีความสุข
กับการได้ฟัง
อะไรนุ่มๆ

นาปรกรรมๆ

ฮ่า

คุณหนู ได้เวลา
นกกระเรียนต้อง
บินแล้วละ ฮ่า ฮ่า ฮ่า
ตังตังตัง

ข้าก็เปื้อน
มูตแล้วนี่
พอใจเจ้า
รึยัง

เทียนเจียว
เสียหลัก
ถอยหลังไป

ข้ารอโอกาส
อ้อมเจ้าแบบนี้
มานานแล้ว

เทียน
เจียว

เจ้ากล้า
ทำร้าย
เทพยเจียว
กลองศา
เวลา

หลีกไป
ใครให้เจ้าช่วย

เทียนเจียวพาดแส้ด้วยโทสะ
หมายสังหารชื่อหมิงในทันที

กระเหิม
ชิงหนี

สังเกต
จากโพธิสัตว์
คลุมคตัง

รับมือกับเจ้า
จะเป็นไร

จากนั้นเผาด้วย
ดับโพธิสัตว์

พริบ

เทียนเจียว
ทั้งแสบ
โจมตีต่อไป

พอเดอะ
เจ้าดียังไง
ก็ไม่สำเร็จ
หรอก

เจ็บใจนัก
ทำอะไรมันไม่ได้
จริงๆ เหนอ

ชิง

พริบ

ดอกไม้ไฟ?
เทศกาลอะไร
หรือ

รูๆ ก็มี
ดอกไม้ไฟ
ยิงขึ้นมา
ทำให้ชื่อหมิง
เสียสมาธิ

กระเด็นมาโดน
ลูกกั้ง

ดีละ
ตายซะ

จก

เห่า

พ่า

เพราะ
ความเจ็บ
ทำให้
ชื่อหมิง
ลืมตัว

กรอป
จก

เพื่อป้องกันตัวเอง
จึงลงมือตอบโต้
อย่างรุนแรง
แตกต่างจาก
การเล่นสนุก
อย่างที่แล้วมา

มหากัสสปพลาดท่า
กำลังจะถูกหยางสินก่าน
ใช้ดาบฟัน ฉานเยี่ยจึง
เอาตัวเข้าไปขวาง

ฉาน
เยี่ย !!

ปัง !!

ปัง !!

เจ้า !!
เจ้า !!
คือ

ฉาน
เยี่ย
ของ
ข้า ?

ในสายตาของ
หยางสินก่าน
ฉานเยี่ยกลายเป็น
อิจิของ
เซียงอี่

ทำไม
ผู้หญิงคน
นี้ถึงให้ความ
รู้สึกของอิจิ
มากขนาด
นี้

แล้ว...
หงผู้หนึ่ง
ก่อนหน้า
นี้ล่ะ

ใครเป็น
อิจิตัวจริง
กันแน่

อันตราย
นะลูกเยี่ย

มาหลบ
อยู่หลัง
พ่อ

อย่า
ทำร้าย
เขานะ

ฮา!!
เจ้าพุด
อีกครึ่ง
ซี

ได้โปรด
อย่าทำร้ายเขา
พวกท่านไม่มีความ
แค้นต่อกันเลย
นี่นา..

สำเนียง
ของนางเป็น
แบบชาว
เมืองฉู่

ปัง !!

ใช้แล้ว
นางนี่แหละ
อิจิตัวจริง
นี่...นี่...

เข้ามา !!

เมื่อได้สติ
คืนมา...

หยางสินก่าน
ก็คิดเข้าข้าง
ตัวเองเห็น
หงผู้หนึ่งที่ตน
หลงรักเป็นผี

ตอนที่
หมดสติ
หยางสินก่าน
ได้พบกับ
วิญญาณ
ของเซียงอี่

ต่อมาได้รวม
วิญญาณกับ
เหล่าทหาร
ได้ม้าและดาบ
อัสนีคืนมา

บัดนี้เขาได้
กลายเป็นหนึ่งกับ
เซียงอี่จริงๆแล้ว

นอกจากจะได้ครอบครอง
พลังทั้งหมดของเซียงอี่
สินก่านยังได้ความทรงจำ
ของเซียงอี่มาด้วย เขาได้
ยืนยันเจียพูดสำเนียงเมืองอู่
จึงแน่ใจว่านางก็คืออี่จี้

คนบ้าคลั่งเช่นนี้
กัคนมีวรยุทธ์ร้ายกาจ
เห็นที่แผ่นดินจะ
ต้องลุกเป็นไฟแน่

ลูกเตี้ย

โธ่!
!

ตี

มหากัสสปทั้ง
ร้อนใจทั้งอ่อนล้า
จนถึงกับหกล้ม

อา
จารย์

เจ็บใจอีก
ลูกเตี้ย
มันจะตบ
ช่วงลกก้ม
มาให้ได้

เจ้าลูกก๊อ
ลาวขวาง
สกปรกทำไม
มาเดี๋ยวนี้

นักพรตจาวหยาง
หายสาบสูญไปเสียแล้ว

มันสูญเสีย
วรยุทธ์ไม่ต่าง
จากคนพิการ
กลับหนีรอด
ไปได้

เป้าหมาย
เดียวที่
เหลือก็ไม่
อยู่แล้ว

มหากัสสป
ต้องพบกับ
ความหมด
หวัง

จ๊าก!

ถยถอย
ฉวางหยาง
หยางสี่ยก่าม
ถยชัวชัว
ย้าระต๋อง
สี่นหมวกเจ้า
เป็มท้อมมา

ผู้ไร้เทียมทานอย่าง
มหาภักสสปลต้องสูญเสีย
ลูกสาวสุดที่รักถึงสองคน
ในวันเดียวกัน จะไม่
ให้เขาเสียใจได้อย่างไร

ต้องพบเจอเรื่องสะเทือนใจ
แบบนี้คนทั่วไปคงจะสิ้นหวัง
แต่มหาภักสสปลกลับทวี
ความอาฆาต

หันมาดูทาง
ด้านหลี่จุนฟง
กับหลี่จี้กันบ้าง

คนชื่อป้อ...
เจ้าลงมาทำไม..

เวลาเป็นตาย
หลี่จุนฟงไม่อาจ
ปิดบังความ
ในใจได้อีก

เพราะ...
ข้า...

ถ้า
หมสมเจ้า!
ย้าตั้งเจ้า
ไม่ได้

ฮา!
เขา..เขา
ชอบเรา
!!

ก่อนตาย
ได้รู้ความจริง
แบบนี้ ถึงตาย
ก็ไม่เสียใจ
แล้ว

แต่ตัวเรา
มีมลทินเสียแล้ว
เราไม่คู่ควร
กับเขา

ในที่สุด
ทั้งสอง
ก็ถึงพื้น
หลังจี้กระ
แตกพื้น
อย่างรุนแรง

น้ำ!! ชะตา
พวกเขา
ไม่ถึงขนาด
ได้หุบเหว
ไม่ใช่ดิน
แต่เป็นน้ำ

น้ำช่วยลดแรง
กระแทกได้ก็จริง
แต่จุดฟงก็ยังไม่
รู้สึกเจ็บอยู่ดี

โธ่

ต้องรีบ
ดันตัวขึ้น
ไปก่อน
ไม่งั้นตาย
แน่

จุดฟงพาหลังจี้
ไปที่ขีดหิน

หลังจี้
ทนหน่อย
นะ

ต้องถอน
กระบี่เพื่อห้าม
เลือด

ไม่งั้น
หลังจี้ตาย
แน่เลย

ตบ

ต้อง
เสี่ยง
หน่อย
ล่ะ

โธ่!

กระบี่สุริยัน
หดตัวสั้นลงนี่นา
แผลของนาง
อาจจะไม่ลึก
ก็ได้

ตบจี้
เปิดใจ
บ้าง?

ตบจี้
อย่าคิด
เด็ดขาด!

อ๊ะ!
มีเกาะ
ด้วย

สายน้ำถูกข้อม
เป็นสีแดงด้วย
เลือดของหลังจี้

โธ่

หรือว่า
หน้าผาก
ของนางกระ
แตก

ไอสีขาวลอยออก
มาจากหน้าผาก

ปรากฏเป็นภาพเรื่องราว
ที่ผ่านมาของพวกเขา...

แต่แล้ว
ความทรงจำ
สองทาง
ปรากฏออก
มาแบบที่
เท่าเทียม
วิเศษสุด
ลึกลับราว

คนตาย
วิญญาณออก
จากร่าง

หรือว่า
จะช่วยอะไร
นางไม่ได้
แล้ว

หลังจึไม่
ขยับแม้
แต่น้อย

และจาก
ภาพของ
ทั้งสอง
ก็เปลี่ยน
มาเป็นอีก
ภาพหนึ่ง

สิ่งที่
ปรากฏ
เป็นความ
ทรงจำที่
นางไม่
อาจลืม

ชินเป็น
แบบนี้ต่อไป
จะช่วยอะไร
นางไม่ได้

ต้องรีบ
ทำอะไรเข้า
สักอย่าง

เป็นภาพที่หลังจึ
ถูกปีศาจข่มขืน

ทำไม
ดิฉัน

นึก
ออก
แล้ว

จนฟงคิดอะไร
ไม่ออกจึงนำ
กระบอกทำนาย
มาช่วยชี้แนะ

กระ
บอก
ทำ
นาย

ผีสิง
เตวดา
รงเปิด
ทาง...

ช่วยฉัน
ด้วย
ด้วย...

มีดัดขุมเวทย์

ใต้ฟ้าเหล่าวิเศษ
แสดงปาฏิหาริย์
ช่วยชีวิตสิ่งวิเศษ

ไม่เชียวซี
ออกจากกระ
บอกทำนาย

เชียวซี
ที่ 36 มี 6
เป็นตำแหน่ง
ด้านเหนือ

ห้า
ไม
รวม
ตัว

หมาย
ความว่า
น้ำขึ้น
ศิระชะ

คำอธิบาย
น้ำชุ่มศิระชะ
อยู่ไม่นาน

จะทั้ง
ไว้นาน
ไม่ได้..

เอ๊ะ!
ดวงดาว
ทั้งห้า
มีอยู่?

เปล่ง
รัศมี
แห่ง
ฝ่ามือ
เจ้า
!!

ดาวทั้งห้าหมุนรอบ
ดวงดาวสีเหลืองที่
อยู่ตรงกลางเหมือน
จะช่วงชิงตำแหน่ง
ดาวสีเหลืองนั้น

ฟ้าไม่มี
ตะวันสองดวง
กลับปรากฏดาว
แห่งเจ้าตั้ง 5 ดวง
ได้อย่างไร

เจ้าทั้งห้า
จะหมายถึง
ใครนะ

น่าจะ
หมายถึงคน
ทั้งห้าช่วงชิง
แผ่นดิน

ดวงที่
อยู่บนสุด
เปล่งรัศมีมาก
ที่สุดน่าจะ
เป็นดาว
ฮ่องเต้

ดวงที่
อยู่ด้านซ้าย
คืออะไรนะ

หรือจะเป็น
หยางกว้างฮ่องเต้
องค์ปัจจุบัน

ดา
รา
เจ้า
แห่ง
มาร

ดาวดวงนี้
เปล่งประกาย
สีม่วง
มีไอสีดำ
แห่งมารฟ้า
เข้าแทรก

ดาวประจำตัวส่วยหยางดี
ถูกไธแห่งความชั่วร้าย
ครอบงำ เปล่งรัศมีแห่ง
ความดุร้าย

ดาวดวงนี้เปล่ง
ประกายเจิดจ้า
ประกาศถึงความ
เป็นใหญ่

ดา
รา
แห่ง
ผู้
ยิ่งใหญ่

ดาวดวงนี้เป็นดาวประจำ
ตัวหยางสินก่านผู้เป็น
เซียงอ๊กกลับชาติมาเกิด
เขาถือดาบอัสนีไว้ในมือ
ทำท่าเหมือนจะกำจัด
ดวงดาวอื่นให้สิ้นซาก

ดาวดวงนี้เปล่ง
ประกายสีทอง
แห่งความอบอุ่น
แต่แฝงลักษณะ
ของความโศกเศร้า

ดา
รา
แห่ง
ผู้
ปก
ครอง

ดาวประจำตัว
ขุนนางไต้หยวน
คนผู้นี้ฉลาดทั้ง
ยังมีเมตตาจิต
เป็นที่รักใคร่
ของผู้คน

ดาวดวงนี้เปล่ง
ประกายสีชาวนวล
แอบแฝงรัศมี
ที่เกินคาด

ดา
รา
แห่ง
พฤษภ
บาว

ดาวประจำตัว
หมวดมังกร
หากวัดกันที่ความ
สามารถหมวดมังกร
ไม่ได้ด้อยไปกว่าใครๆ
ในบรรดาคนทั้งห้า

ดาวดวงนี้เปล่ง
ประกายสีแสด
เป็นสีแจก

ดา
รา
แห่ง
มังกร
ฟ้า

ดาวประจำตัว
หลังชื่อหมิง
เป็นดวงดาวที่เปล่ง
ประกายน้อยที่สุด
ในขณะนี้ แต่ด้วย
สติปัญญาของเขา
และการฝึกฝนอันหนักแล้ว
เขาจะต้องล้ำหน้า
กว่าใครในภวภาคหน้า

ดา ธา แห่ง หิ ร ศิว รค

ดาวอีกดวงที่อยู่ใกล้
ดารานี้เป็นผู้เป็นเจ้าทั้งห้า
ไม่ได้เปล่งประกายแห่งผู้เป็นเจ้า
แต่คอยหมั่นอยู่ใกล้ดาวทั้งห้า
เหมือนต้องการจะควบคุม

เป็นดาวประจำตัวนักพรตจาวหยาง
แม้นักพรตจาวหยางจะหายแพ้จากการ
ต่อสู้จากยอดเขาง้อไบ๊จนสูญเสียชีวิต
แต่ด้วยดาวประจำตัวของเขาจะส่งผล
กระทบต่อดาวแห่งผู้เป็นเจ้าไม่น้อย

ดวงดาวแห่ง
ผู้ยิ่งใหญ่และเจ้า
แห่งมารเบียดสูสีกัน
มีดารานี้แห่งปีศาจ
สวรรค์อยู่ใกล้ๆ
พื้นพิภพต้องพบ
กับความวุ่นวาย
แน่นอน

เห็นที่
ต้องอาศัย
ดาวทั้งสาม
ที่เหลือ
แล้ว

อืม..ดาว
สี่เหลืองมีลักษณะ
ของความโศกเศร้า
แฝงอยู่ เขาคงจะ
ทำอะไรไม่ได้

เหลือแต่ดาว
สี่ขาวवलกับสี่แสด
ที่เปล่งประกายสดใส
อยู่นี้ถึงจะช่วยปราบ
มารร้ายให้ปวงประชา
เป็นสุขได้

เรา
ควรจะ
ช่วยใคร
ดีนะ

ถ้าดวง
ดาวทั้งสาม
ที่อยู่ทางใต้
เป็นใหญ่ได้ก็
คงจะดี...

น่าเสียดาย
ที่วิชาของเรา
ไม่เชิงพอ ไม่อาจ
รู้มิติสวรรค์ได้ว่าใคร
คือโอรสสวรรค์
ที่แท้จริง

ฮึะ!
!

จูนฟงซึ่งกำลังเหม่ออยู่กับความคิด
ต้องตกใจเพราะการขยับของหลังจี
ที่แท้โชดหินกลางน้ำที่พวกเขาอยู่นั้น
เป็นกระดองเต่าพันปีในตำนาน

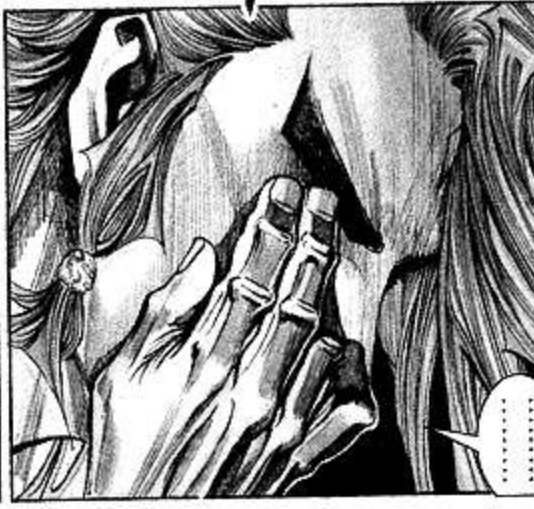
ยิ่งกว่าหนีเสือปะจระเข้
หลังจีไม่ทันหายดีก็ต้อง
เจอกับสัตว์ที่ร้ายกาจ
จูนฟงจะทำยังไงดี

หลังชื่อหมิง
มองไม่เห็น
จึงกระชาก
แขนของ
เทียนเจียว
อย่างไร้ปราณี

แยแล้ว
เราผิดใจกับ
เผ่าพยัคฆ์ขาว
จนยากจะ
แก้ไขแล้ว

นับว่าโชคยังเข้าข้าง
ไม่ทำให้ชื่อหมิงต้อง
สูญเสียชีวิตงดา

เทียนเจียว
ข้าช่วยต่อชีวิต
ให้ นะ

สยาม
แต่ตัวข้า
ไปจัดการ
ไส้มาตุบ

ไส้เด็กเปรต!
ท้าวท้าว
เห็นคุณเจียวของข้า
ถ้าระสับเจ้าไป
เต็มดวงตา

บัดชบ
ใครเป็นของ
เจ้า

ได้โอกาสสร้าง
ผลงานต่อหน้า
คนที่หมายปอง
ยาอุจึงไม่รอช้า

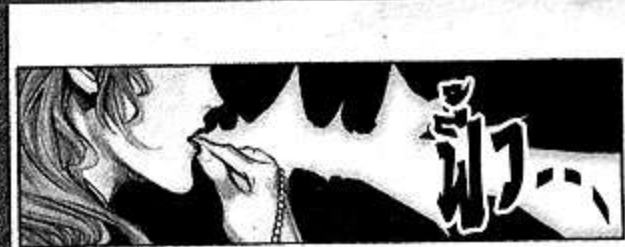
กร๊าก

ยาอุอาจสู้
มันไม่ได้รอท่านพ่อ
กลับมาก่อนค่อยแก้
แค้นก็ยังไม่สาย

กวาด
ล้างสกุลชื่อ
กำจัดไอ้เด็ก
บ้านั้น!!

ข้าไปก่อน
นะจอมยุทธ์
ขอมอบ
ของหมันนี้
ให้ท่าน

ฟิว

อานา
พวกเรากลับ
เถอะ

อ้าว?
จะกลับเลย
หรือ

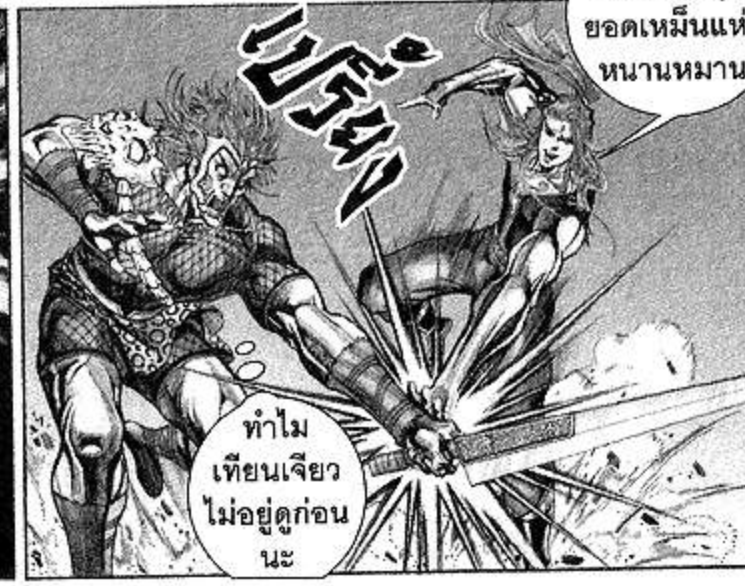

ข้าจะ
รอให้ท่าน
มาสู่ขอ..

ลาก่อน
นะองค์หญิง
ยอดเขม้นแห่ง
หนานหมาน

แม่เจ้า
ช่วย
ตัวผ
ดิ้วผ

ปรึ๊ง

ทำไม
เทียนเจียว
ไม่อยู่ดูก่อน
นะ

มีระตัง
เสาศิษย์เจ้า
เบ็ญรุตเต้า

ฮ่าๆ

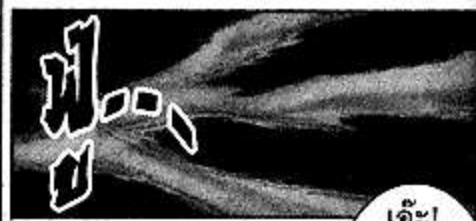
พลัง
จวง
ข้าง

หลี่ซือหมิง
รับมือกับยาฮู
ได้ไม่ยาก

ไอ้
ทำทางว่องไว
เล่นงานยาก
นัก...

ฟึ่

เอ๊ะ!
กลิ่นใหม่
มาจากไหน
กัน

คนรัก
ของเจ้า รังเกียจ
ฝีมือไม่เอาไหน
ของเจ้าก็เลย
ไม่ยอมมอยู่ดู
ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า..

คืนนั้น
มาจากเผ่า
กฤษรของ
เรานี้หนา

หนอย
ใครบังอาจก่อ
กวนตอนที่เรา
ไม่อยู่นะ

กล้าก่อกวน
เผ่ากฤษร หรือ
จะเป็นเจ้า
พยัคฆ์ขาว

ต้อง
รีบกลับไป
ก่อน

อย่าหนีสิ
ยังสู้กันไม่
จบเลย

เจ้าฟ้าระวัง
อย่าตามมันไป

เฮ้อ!คนแก่
ซึ่บ่นจริง

ขอ
คุณ
ท่าน
เจ้าฟ้า
ที่ช่วย
ขับไล่
ศัตรู
ให้

อย่ามา
พูดบ้า ๆนะ

ตาเจิ้งยินดี
ด้วยที่หญิงงาม
อันดับสองแห่ง
หนานหนานหลง
รักเจ้าแล้ว

เมื่อพวก
เจ้าเรียกข้า
ว่าเจ้าฟ้า มัน
ก็เป็นหน้าที่
ของข้า

มีของหมัน
เป็นหลักฐาน
ยังจะปากแข็ง
อีกรี

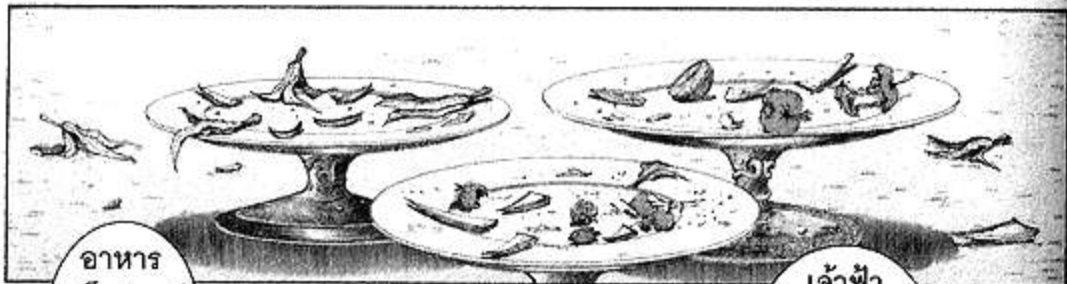
นี่...ขอ
เตือนนะเพีย..
อย่ามั่ว..

จอมยุทธ์ ข้า
จะรอท่านมาสู่
ขอนะ ฮ่า..ฮ่า..

หะ..หึงมีตุไป!
ส่น่าเสามาจะ

ไม่จ้ด
เจ้าโอด
ฮัดแต่

อาหาร
เจ็กร่อยดี
เหมือนกัน
เนอะ

เจ้าฟ้า
โปรดรอก่อน
ข้ามีของจะ
มอบให้

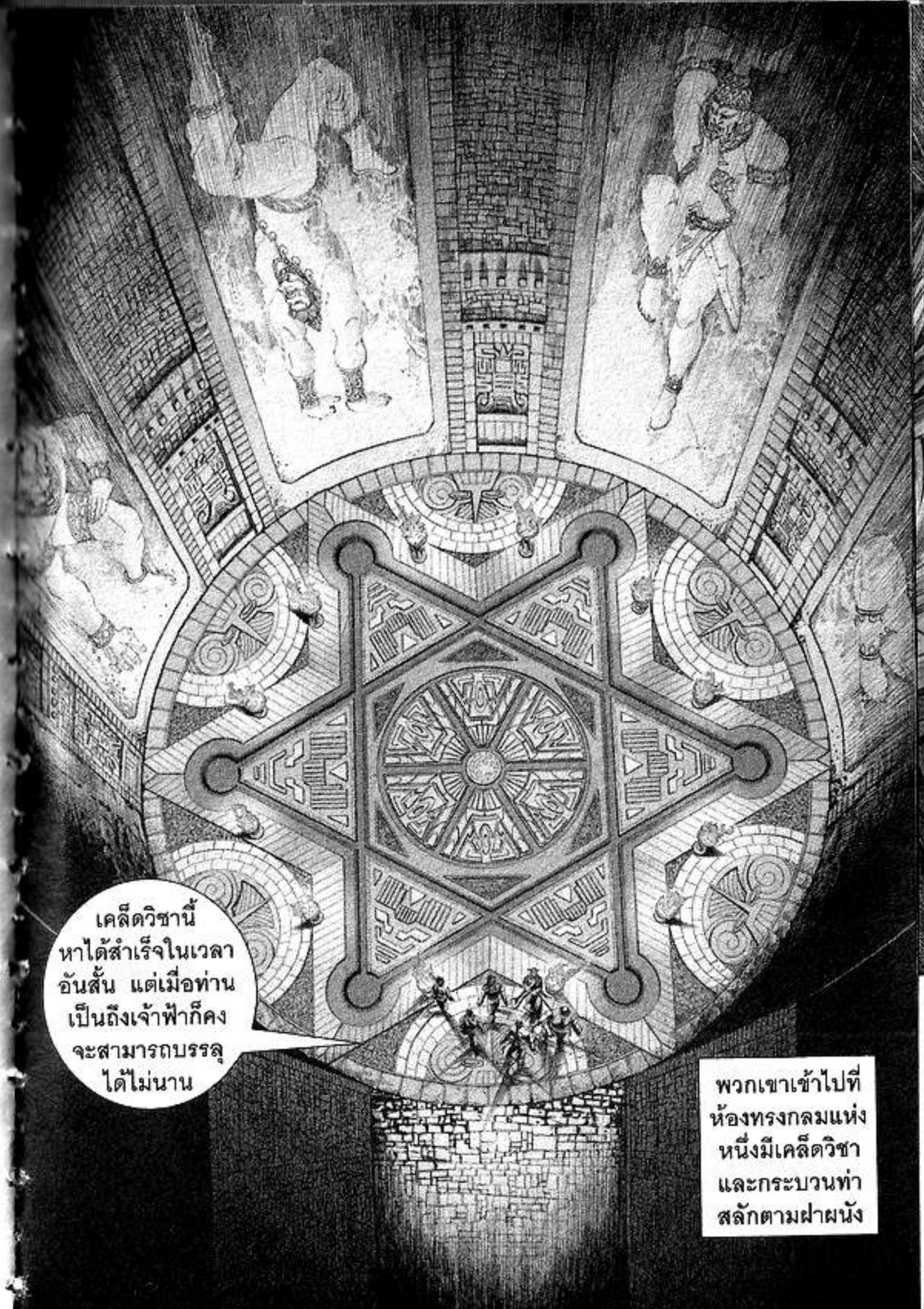
หลังพักเหนื่อย
จากการต่อสู้
พวกเขาพร้อมรับ
ประทานอาหาร
กับสกุลชื้อ

วิชาเคล็ด
หกเทพของเจ้าฟ้า
ไม่ใช่ด้อยเลยแต่มีรังสี
ของการฆ่ามากเกินไป
ผิดต่อหลักแห่ง
เมตตากรมของ
พระพุทธองค์

ที่นี่มีเคล็ด
วิชาหกเทพดั้งเดิม
ของสมณะชื่อฝ่า
คงจะช่วยท่านเพิ่ม
พูนพลังได้

เคล็ดวิชานี้
หาได้สำเร็จในเวลา
อันสั้น แต่เมื่อท่าน
เป็นถึงเจ้าฟ้าก็คง
จะสามารถบรรลุ
ได้ไม่นาน

พวกเขาเข้าไปที่
ห้องทรงกลมแห่ง
หนึ่งมีเคล็ดวิชา
และกระบวนท่า
สลักตามฝาผนัง

ภาษา
สันสกฤตบนนั้น
ท่านคงไม่เข้าใจ
ไม่เป็นไร
ข้าจะอธิบาย
ให้ฟัง

ภาพพวกนี้
อย่างน้อยก็หลาย
ร้อยปีมาแล้ว หรือ
ว่ามันจะเป็นของ
ดั้งเดิม

ท่านไป
ยืนอยู่ที่จุด
กึ่งกลางเพื่อ
รับเคล็ดวิชา
เถอะ..

เอาเถอะ
ฝึกไว้ไม่เสีย
หาย

ทำท่า
ตามภาพ
บนผนัง...

ตั้ง
จิตให้หนึ่ง
อยู่ที่ความ
ว่างเปล่า

ชื่อหมิงทำตาม
คำอธิบายของ
ชื่อเหล่าเหล่า
ไม่นานพลังวัตร
ก็เพิ่มพูนจน
รู้สึกได้

ชื่อหมิง
เข้าใจ
เคล็ดวิชา
ในไม่ช้า
เมื่อทดลอง
กระโดด
กลับให้ผล
เกินคาด

โห! เก่งจัง
ตอนเราฝึก
ทำไมไม่ได้
อย่างงั้นนะ

มันแน่
นอนอยู่แล้ว
เพราะเขาคือ
ท่านเจ้าฟ้า

ชื่อหมิง
ลอยขึ้น
ไปอย่างรวดเร็ว
จนชนกับ
เพดาน

น่าอัป
อายที่สุด
เราจะเสีย
หน้าไม่
ได้

ปัง

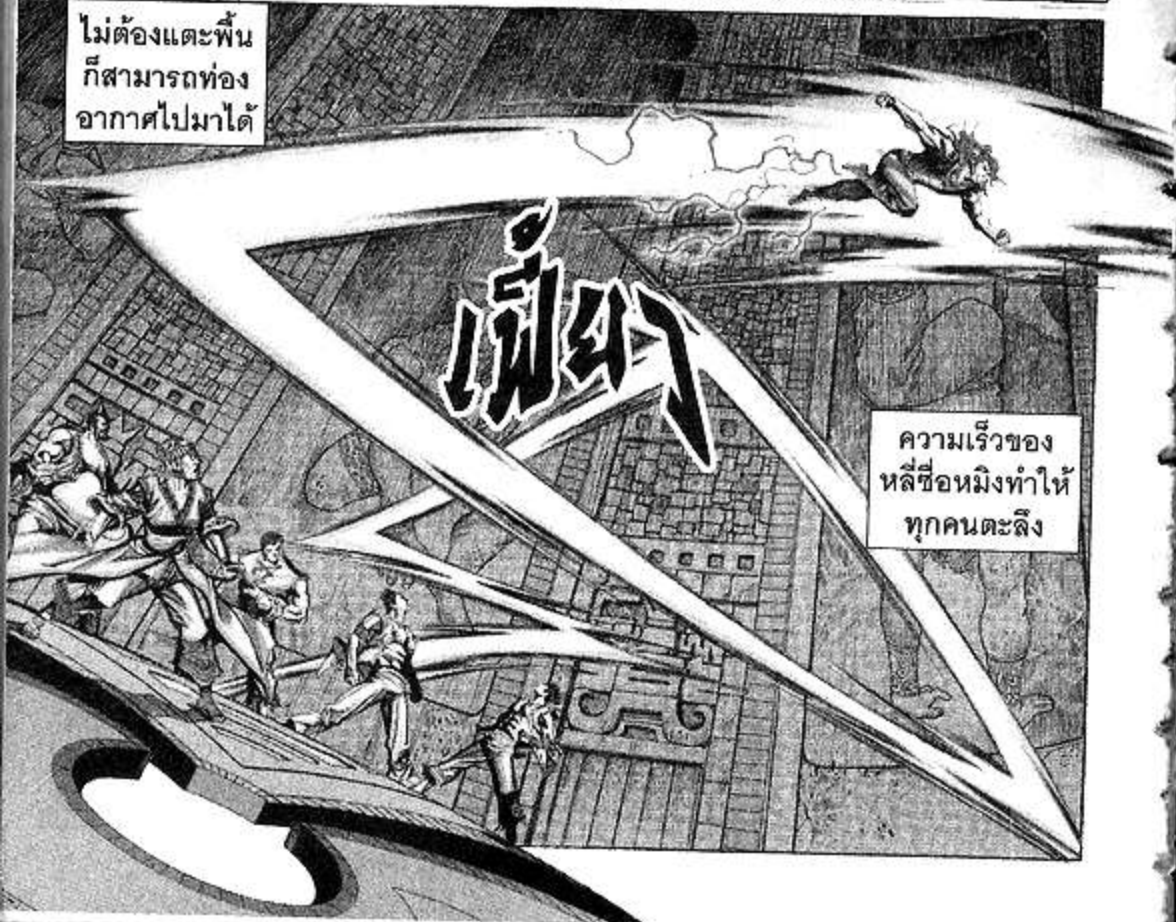
ชื่อหมิงปรับลม
ปราณโดยทันที

ปัง
ฟิว

จากนั้นหมุนตัว
กลางอากาศ

ไม่ต้องแตะพื้น
ก็สามารถท่อง
อากาศไปมาได้

เฟี้ยว

ความเร็วของ
ลี้ชื่อหมิงทำให้
ทุกคนตะลึง

สยุม
สยุม
จึงเสถ
ยา...ยา...

ที่ผ่านมา ในการฝึก
วิชาเคล็ดหกเทพ
ชื่อหมิงต้องแลกมาด้วย
ความทรมาณ ไม่เคยรู้สึก
สบายแบบนี้มาก่อน

แม้แต่การดิ่งลงพื้น
ก็ยังทำให้สกลชื่อ
ตกใจได้

พลัง เทพ อัสนี

ความสบายที่ประหลาด
ทำให้ชื่อหมิงไม่อาจสงสัย
สกุลชื่ออีก แต่เขากลับ
เริ่มสงสัยในตัวมหากัสสป....
ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไรนะ

วิชาของมหากัสสป
แม้ไม่ใช่ของแท้แต่ก็ช่วย
ให้หลี่ชื่อหมิงมีพื้นฐาน
ตอนนี้ได้ฝึกวิชาดั้งเดิมจาก
สกุลชื่อก็เข้าใจได้ง่าย